

Toritaide Anne Roininen

Taideyliopiston Kuvataideakatemia
Kuvataiteen maisterin opinnäyte
10.04.2024

Opinnäytteen kirjallinen osa *Toritaide* käsittelee teosten sosiaalista maisemaa yleisösuhteen kautta, selvittää niiden taustoja ja tekemisen prosessia. Taiteellisen osan keskeisin teos oli Kuvan Kevät -näyttelyssä 12.5–6.6.2021 esillä ollut *Tori*, jonka kautta saa laajemman käsityksen taiteilijan ajattelusta ja suhteesta taiteen kenttään. *Tori* koostui kuluttajien väliselle kauppapaikalle, tori.fi-sivustolle tehdyistä myynti-ilmoituksista, myymäläkalusteista ja seinälle ripustetusta veistoksesta. Sen yhtenä osana oli zine, jota yleisö sai ottaa mukaansa. Muut taiteellisen osan teokset olivat *Puu kaatui* -syanotypiafotogrammi puuvillakankaalle ja *Tein tilanteen* -installaatio. Ne olivat esillä Kuvataideakatemian Exhibition Laboratory -näyttelytilassa 19.2–7.3.2021. Kaikki teokset valmistuivat vuonna 2021.

Opinnäytteen ohjaajat: Pilvi Takala ja Riku Saastamoinen

Opinnäytteen kirjallisen osan ohjaaja: Marjaana Kella

Opinnäytteen tarkastajat: Sini Mononen ja Patrik Söderlund

Tiivistelmä

Opinnäytteen kirjallisessa osassa pohdin teosten sijoittumista erilaisiin sosiaalisiin maisemiin. Lähestyn asiaa oman ja muiden taiteilijoiden yleisösuhteen kautta ja tarkastelen kriittisesti yleisö-käsitteen esiintymistä kuvataiteessa. Lisäksi kerron teosten tekoprosesseista.

Taiteellisen opinnäytteeni osat ovat *Puu kaatui* ja *Tein tilanteen* -teokset, sekä Kuvan Kevät -näyttelyssä esillä ollut *Tori*-teos. Kahdessa ensin mainitussa teoksessa käsitteelin luontosuhdetta ja surua ekokriisin äärellä. *Puu kaatui* -teos oli suurikokoinen syanotypiafotogrammi, 1:1-suhteessa tallennettu yksittäisen, kaadetun rantakoivun varjo, jonka tallensin pohjalaisessa peltomaisemassa talvipäivän seisauksen aikaan. Tallensin varjon 15x3:n metrin kokoiselle kankaalle. Syanotypia on yksi vanhimpia valokuvauksen menetelmiä. Siinä syanopiaherkisteellä käsitellyt pinnat muuttuvat siniseksi UV-valolle altistuessa ja varjoon jääneet osat jäävät puhtaiksi. Valotuksen myötä kankaan keskiosaan jäi valkoisena maassa makaavan puun varjo, sitä ympäröivät osat muuttuivat siniseksi. *Tein tilanteen* -teos oli installaatio, josta rakensin omakuvaa varten valokuvastudion ilman valokuvaajaa. Kun tilaan sijoitetulle tuolille istui, sai nähdä oman kuvansa heijastuksena akryylilevyssä. Sen taustana näkyi pala lähiömetsääni, josta olin ottanut valokuvan ja projisoinut sen tilaan. Installaatioon liittyi teksti, joka johdattelee kävijää teoksen teeman äärelle.

Tori-teos oli installaatio, jonka osat olivat zine, myymäläkalusteet, veistos ja ilmoitukset internetin kuluttajien välisellä kauppapaikalla Torissa eli tori.fi-sivustolla. Olin poiminut zineen ilmoituksia Torista. Tein myös itse ilmoituksia, joissa laitoin myyntiin sellaisia teoksia, jotka olivat Kuvan Kevät -näyttelyssä lähellä omaa installaatiotani. Se oli eräänlainen varjonäyttely Kuvan keväästä. Rinnastin zinessä omia ja poimittuja ilmoituksia. Sen avulla limitin yhteen erilaisia todellisuksia, kun osa teoskokonaisuudesta sijaitsee internetin markkinapaikalla, osa tavanomaisessa näyttelytilassa.

SISÄLLYSLUETTELO

Aluksi	5
1. Sun yleisöt on sellasia	8
2. Metsäteokset	20
2.1 Puu kaatui	20
2.2 Puu kaatui ja muuttui kullaksi	22
2.3 Reisjärvi	22
2.4 <i>Puu kaatui</i> esillä Exhibition Laboratoryssä	26
2.5 <i>Puu kaatui</i> -teoksen muut esityspaikat	27
2.6 Verkosto	30
2.7 <i>Tein tilanteen</i>	36
2.8 Metsäteosten maisema	38
3. Toritaide	42
3.1 Taiteen kategorisointi	42
3.2 Tori paikkana	44
3.3 Sosiaalinen praktiikka	45
3.4 Minimaaalisesti – sataprosenttisesti	46
3.5 Instituutiokitka	47
3.6 Torille	50
3.7 Toritekniikka	51
3.8 Tori –maisema	56
Lopuksi	58
Lähdeluettelo	60
Kuvaluettelo	61
Liite: Tori-teoksen zine, suomenkielinen versio	

Aluksi

Taide sijoittuu aina johonkin sosiaaliseen maisemaan. Halusin tutkia sitä. Valitsin lähtökohdakseni yleisösuhteen pohtimisen omien opinnäyteteosteni osalta.

Taide voi olla itseisarvoista ja itsestä lähtöisin olevaa, itselle tehtyä. Silloinkin voi kysyä: mille yleisölle, minkä yleisön kanssa ja millaisen yleisön ehdoilla? Halusin saada selville, millainen aktiivinen rooli tai vastuu taiteilijalla itsellään voi olla tässä suhteessa ja miten koen sen omien teosteni osalta. Opinnäytteen kirjallisen osan työstämisen myötä havaitsin, että oma Kuvat Kevät -teokseni on yksi vastaus näihin kysymyksiin. Sain myös huomata, että kuvataiteilijoille yleisö on vieraampi sana kuin katsoja tai kokija. Kun kysyin kollegoilta, mitä he ajattelevat yleisöistään, kasvoille tuli yllättyneet ilme ja sen jälkeen miettiä hetki. Kaikki vastasivat eri tavoin. Vaikka yleisö tuntui terminä olevan lainaa joltain toiselta ammattikunnalta tai taiteen lajilta, oli se hyvä valinta kuvataiteen kentän tarkasteluun juuri siksi.

Ensimmäisessä luvussa käyn läpi tapoja ajatella yleisö-käsitettä. Nostan esiin ajatuksen yleisöstä abstraktiona, sosiaalisena veistoksena, osana laajaa kuvataiteilijuuden käsitettä pedagogian kautta, sekä jaettuna tekijyytenä.

Toisessa ja kolmannessa luvussa kerron opinnäytteeni taiteellisten osien lähtökohdista ja työskentelyprosesseista. Hahmottelen verkostoja, jotka muodostuvat teosten ympärille. Kutsun niitä teosten sosiaalisiksi maisemaksi. En viittaa vain teoksen kokijoihin vaan myös mahdollisiin jaetun tekijyyden muotoihin. Teokset eivät sijoitu vain johonkin fyysiseen paikkaan vaan myös sosiaaliseen ja kulttuuriseen ympäristöön. Kiinnostukseni kytkeytyy erilaisiin tapoihin tehdä taidetta yhteiskunnassa. En ajattele erilaisia taiteen tekemisen tapoja toisiaan pois sulkevina vaan toisiaan tukevina.

Haen tässä tekstissä vastauksia siihen, millaisia sosiaalisia kytköksiä teoksiin sisältyy ja millaisia maisemia – siis paikkoja tai alueita – ne sitä kautta muodostavat.

1. Sun yleisöt on sellasia

Eräällä studiovisiitillä sain kommentin, joka meni aika tarkkaan näin:

Ehkä sun teokset on sellasia, kun sun yleisöt on sellasia.

En ollut ajatellut asiaa yleisösuhteen kantilta. Olin ajatellut, että ensin on teos ja sitten sille on paikka siitäkin huolimatta, että teos olisi paikkasidonmaisesta lähtökohdasta suunniteltu. Aloin kysellä muilta kuvataiteilijoilta, mitä he ajattelevat yleisöstään. Yllätyin siitä, miten erilaisia vastauksia sain. Joku mainitsi yleisön olevan tiedostamaton alue, ja että hän tulee kuratoineeksi oman yleisönsä, sillä ei markkinoi omia näyttelyitään muille kuin läheisilleen. Eräs taiteilija sanoi, että hän ajattelee yleisöään hyvin paljon, sillä hän tekee installaatioita ja haluaa miettiä tarkkaan, miten niissä tapahtuvaa toimintaa ohjataan. Yksi kertoi ajattelevansa yleisöään massana. Hän sijoittaa teoksensa sosiaaliseen mediaan. Esitystaustainen, kuvataiteen puolelle siirtynyt taiteilija sanoi, että on vaikea muodostaa suhdetta yleisöön nyt, kun teos onkin esillä näyttelytilassa, eikä osana esitystä. Kuitenkin, jonkinlaiseen sosiaaliseen tilaan tai tilanteeseen kuvataiteilijan teokset tuodaan. Silloinkin, kun ne tuodaan perinteisiin valkoisiin kuutioihin, jotka mielikuvan tasolla ovat melko tyhjiä, vailla ihmisten läsnäoloa.

Teoksia voi olla esillä erilaisissa kuratori- aalisissa konteksteissa, ryhmänäyttelyissä ja yksityisnäyttelyissä. Niitä voi olla esillä pysyvästi sijoitettuna tai väliaikaisesti. Kaikissa paikoissa teokset kehys- tyvät eri tavalla.

Opinnäytteeni taiteelliset osat ovat olleet esillä monenlaisissa paikoissa: netin markkinapaikalla, valkoisessa kuutiossa, pääkaupungin ytimessä sijaitsevassa ostoskeskuksessa, maaseudulla kansantieteellisen esinekokoelman seassa ja saksalaisessa, vanhassa kirkossa. Yksi niistä on perinteinen taideobjekti, toinen on prosessinomainen tutkielma ja kolmas on installaatio, jonka sisään voi kävellä. Teoksia tehdessä näistä esityspaikoista vain yksi oli etukäteen tiedossa, siten myös niiden oletettu, yhdenlainen yleisö. Muita teoksiani on ollut mm. leipäjonon ohessa, kalleimpien asuineliöiden kodeissa, pelloilla, pienissä kylissä, lähiöissä ja kaduilla, joten voi sanoa, että yleisöni ovat lähtökohtaisesti olleet moninaiset ja siksi on hyvä kysymys pohtia, onko se vaikuttanut myös teosteni sisältöihin. Tuo studiovisiitillä saamani kommentti johdatti minut tämän aiheen pariin.

Katsoja katsoo, kokija kokee, asiakas ostaa ja yleisö...

Kun aloin käyttää termiä yleisö, huomasin sen tuntuvan hiukan oudolta. Kun mietin asiaa tarkemmin ja keskustelin muiden kanssa, huomasin, että kuvataiteilijoille yleisö on vieraampi sana kuin katsoja tai kokija. Katsoja-kokijat ovat olioita vailla identiteettiä. He kokevat tai katsovat teoksen yleensä yksin, ei laumana. Yleisö puolestaan viittaa joukkoon ja sisältää oletuksen paikasta, joka on julkinen. Se voi olla jotain niinkin abstraktia kuin massa. Se on enemmän käytössä taiteen esittelyä suorittavilla tahoilla. Juuri siksi halusin käyttää sanaa yleisö, sillä minua kiinnosti taiteilijoiden oma mahdollinen kiinnostus ja toimijuus teostensa viemisessä tai suuntaamisessa yleisöille.

Ystäväni kertoi joskus olevansa huolissaan siitä, miten hänen faninsa – ihmiset, jotka usein ostavat hänen maalauksiaan – suhtautuvat hänen uusiin teoksiinsa. Ne poikkesivat hänen aiemmasta tyylistään. Hänelle yleisö oli toisin sanoen potentiaalista asiakaskuntaa. Jos yleisö on kuvataiteilijoille etäinen termi, asiakas on jo valovuosien päässä. En muista koskaan kuulleen kenenkään kuvataiteilijan käyttävän sitä sanaa. Kuitenkin, teoksia myydään ja ostetaan. Itse olen käyttänyt sanaa tilaaja. Asiakkuudet ovat läsnä, kun museot ja kaupalliset galleriat tuottavat heille palvelua, jonka sisältöä ovat taideteokset. Teokset tuodaan asiakasrajapinnalle. Ristiriitaista.

Tabu etäisyydessä

Olen ollut töissä nykytaiteen museon yleisötyössä ja nähnyt, mitä odotuksia sille voidaan asettaa ja miten mielenkiintoista se voi olla. Vuosien ajan keskitin säännöllisesti ajatukseni siihen, miten kohtaan yhdessä muiden ihmisten kanssa teoksia, miten niitä prosessoidaan keskustellen tai itse tehden työpaikan muodossa Porin taidemuseon kontekstissa. Olin palkattuna nimenomaisesti taiteilijan roolissa suunnittelemaan ja ohjaamaan taidetyöpajoja sekä opastamaan näyttelyitä. Kohtasin kaikenlaisia ihmisiä, vauvaperheistä senioreihin ja erityisryhmiin. Milloinkaan ei tullut vastaan tarve valikoida teoksia niiden monimutkaisuutta väistellen. Teoksista löytyy aina tarttumapintaa ja yleisöstä erilaisia asiantuntijuuksia niiden tulkitsemiseen. En ajattele, että teoksia tulisi yksinkertaistaa kenenkään vuoksi. Olen useasti miettinyt, miten tämä työskentely on vaikuttanut omaan taiteelliseen praktiikkaani. En tiedä vastausta.

Instituutiot pohtivat paljon saavutettavuutta yleisön osalta, samoin esimerkiksi queer-liike, mutta vastaavaa keskustelua en ole juurikaan tullut vastaan opinnoissani Kuvataideakatemiassa. Harvalla on taipumusta ottaa yleisöjä mukaan teoksiinsa, eikä sen tyyppinen työskentely siten ole akatemiassa keskiössä. Olen jossain määrin jäänyt yksin pohtimaan sosiaalisia piirteitä omaavien teosten kaavaa. Aiheena se ei ole suoraan kenenkään opetusaluetta Tila-aikataiteen maisteriopinnoissa tai jos onkin, se on voinut kohdallani jäädä syystä tai toisesta.

ta piiloon. Siitäkin syystä halusin hyödyntää tämän opinnäytteen kirjoittamisen mahdollisuutena penkoa aihetta.

Eräs kollega sanoi, että työskentely ei onnistuisi, jos hän miettisi vastaanottajaa – hän menisi lukkoon. Kyseessä on herkkä paikka, sillä juuri yleisön edessä taiteilijan ajatukset paljastuvat. Vastineeksi voi saada hyväksyntää, ohittamista, palkitsemista, väheksyntää, mitä tahansa. Se hirvittää. Koen, että yleisö on meille tabu. Silti saatamme toivoa sitä laumoittain paikalle.

Anna Jensen pohti visuaalisen kulttuurin alan väitöskirjassaan kuraattori Mary Jane Jacobin kuvaamaa rakoa yleisön ja taiteen tekijän välillä. Se on hierarkkinen asetelma, jossa taiteilija on aktiivinen osapuoli, joka ojentaa passiiviselle vastaanottajalle teoksen. Näin siitäkin huolimatta, että tätä historiallisesti suhteellisen tuoretta, ehkä keinotekoistakin tapaa ajatella etäisyys näiden kahden välille on kyseenalaistettu jo vuosikymmeniä avantgardistien ja erityisesti 1960-luvun taiteen liikkeiden myötä.¹

Taustalla vaikuttaa modernistinen, länsimainen taidekäsitys, jonka mukaan taiteilijat olivat keskittyneitä itseilmaisuuksiin yksilöluojina. Erityisesti yhteisötaiteen saralla on sittemmin pyritty järjestämään osapuolten roolit erilaisin tavoin.² Oman kokemukseni mukaan tuo etäisyys on rikkoutunut tai ainakin muuttanut muotoaan. Myös oletus korkeakulttuurin ja populaarikulttuurin erilaisiksi koetuista yleisöistä ja asiantuntijuuksista on voinut purkautua tai muuttua merkitykselliseksi.

Jensenin mukaan yleisön ja taiteilijan välinen rako tulee erityisen selväksi julkisen taiteen saralla perinteisten taidelaitosten ulkopuolella, missä ihmiset voivat kohdata teoksia ilman taustatietoa niistä. Hänen mukaansa oletetaan, että taideyleisön on kohdattava teos joko taustakoulutuksen avulla, siis omaten kulttuurista pääomaa, jonka kautta lukea teosta. Tai sitten oletetaan, että teoksen esille tuonut taho on tuonut asianmukaiset kyltit kertomaan, mikä on kyseessä. Hän painottaa teoksen tulokinnassa tiedon sijaan yleisön omaa kokemusta taustasta riippumatta. Taiteella on kyky puhua ja koskettaa eri tavoin. Sen hyödyntäminen myös edellyttää, että taidetta esitetään paikoissa, joissa se voi tavoittaa tehokkaasti erilaisia ihmisryhmiä.²

Mitä yleisö tarkoittaa?

Taidekritiikin perusteet -kirjassa Martta Heikkilä kuvailee yleisöä niin sanottuun postmoderniin suuntaukseen lukeutuviin filosofien pohdintojen kautta.⁴ Yleisö kuvaillaan perustamattomana yhteisönä, jonka luo sen jäsenten yhteys yksittäiseen teokseen. Hän tuo esiin, miten ranskalaisfilosofi Jean-Luc Nancy on esittänyt, että teokset osoittavat uusiin hetkiin ja niissä syntyviin, yhä uudelleen määrittyviin merkityksiin: ne avaavat tulevan ja luovat sille tilaa. Vastaavasti taide viittaa menneeseen, muokaten entisiä käsityksiä, jotka koskevat ympäröivää todellisuutta ja teoksia itseään.

Heikkilä tiivistää: ”Ajatus taiteen tulevaisuudesta yleisöstä perustuu yhteyteen, jonka luo yhteisön hetkellinen syntyminen.” Yhteys ei perustu jaettuun identiteettiin, olemukseen tai substanssiin. Yleisöä ei täten voi tarkastella kriittisesti yhdenmukaisena käsitteenä, sillä se oikeastaan hajoaa jo sillä hetkellä, kun se nimetään. Teos luo yleisönsä, jolla ei ole pysyvää olemusta eikä yhteistä identiteettiä. Perimmältään yleisö on siis abstraktio.

Heikkilä nostaa esiin toisen yleisömallin. Se on käänteinen vaihtoehto ajatella yhteisö vailla perustaa. Se on saksalaisen käsitetaiteilijan, Joseph Beuysin (1921–1986) muotoilema käsitys ”sosiaalisesta veistoksesta”. Se viittaa kokonaistaideteokseen (*Gesamtkunstwerk*), jossa yhteiskunnan jokainen yksilö voi osallistua luovasti avoimeen ja julkiseen keskusteluun, esittäen omia näkemyksiään. Beuysin mukaan juuri taide on yhteisen kommunikaation lähtöpiste, joka yhdistää autonomiset, kriittiset yksilöt toisiinsa ja voi siten saada aikaan kumouksellisia vaikutuksia.⁵ Yleisö olisi tässä tapauksessa ikään kuin me kaikki, osana suurta sosiaalista veistosta, yhteiskunnallista rakennelmaa, joka olisi teos itsessään.

Kolmas tapa lähestyä yleisöä voisi olla pedagogia. Pedagogos oli mytologian hahmo, joka ei itse opettanut mitään. Hän keräsi lapset toreille kuuntelemaan puheitaan ja ohjasi ihmiset opettelemaan ympäristöään. Toinen opinnäytteeni ohjaaja, Riku Saastamoinen kuvaili taiteilijan ja pedagogin eroa karrikoidusti siten, että pedagogin huomio on muissa ja taiteilijan huomio on taiteilijassa itsessään.⁶ Olen huomannut, että olen taiteilija, joka

on tietämättään kiinnostunut pedagogikasta. Sitä kautta käsitykseni yleisöstä sisältää ainakin sen, että tiedostan sen olemassaolon eli sillä on jokin rooli kokonaisuudessa. Perustelen tätä sillä, että on taiteilijoita, jotka ulkoistavat teoksensa yleisösuhteen kysymykset kuraattoreille tai museon yleisötyöntekijöille. Yleisöä ei siten ole ikään kuin olemassa, vuoropuhelu on tekovaiheessa taiteilijan itsensä ja teoksen välillä, vaikka klassisen tulkinnan mukaan teos toteutuukin vasta, kun joku muu sen näkee. Oman yleisön valinta voi olla myös poliittinen kysymys, kannanotto.

Neljäs, ja itselleni läheinen tapa nähdä yleisö on jaettu tekijyys, teokset, joissa tekijän ja kokijan roolit sekoittuvat. Olen mielelläni tilanteissa, joissa yleisö ja teokset kohtaavat. Nautin keskusteluista taiteen äärellä yhtä paljon, kuin teosten tekemisestä – toisinaan jopa enemmän. Ajattelen teoksiani sommitelminä yhteiskunnassa. Ajattelen niitä erilaisissa konteksteissa, erilaisissa sosiaalisissa maisemissa ja yhteistyömuodoissa, taiteilijoiden ja ei-taiteilijoiden kanssa. Silloinkin, kun teokseen osallistuu muita ihmisiä, yleisöä, johonkin piiritty lasinen seinä, jonka ulkopuolelle jää jokin toinen osa yleisöä. Siinä kohtaa palaan Heikkilän kuvailemaan tapaan nähdä yleisö ja tässä kohtaa ehkä myös osallistujat yhteisenä joukkona: se on abstraktio, joka katoaa jo syntyessään.

1. Jensen 2023, 96.
2. Kantonen 2005, 55.
3. Jensen 2023, 96.
4. Filosofit, joihin Heikkilä viittaa, ovat Jean-Luc Nancy, Jacques Ranciere ja Giorgio Agamben, sekä Georges Bataille, Maurice Blanchot ja Heidegger.
5. Heikkilä 2012, 238–239.
6. Saastamoinen.

Yleisösuhteista ja väärästä yleisöstä

Mikä on sopiva yleisö? Millainen ikäkauma, sosioekonominen luokka tai poliittinen viitekehys sillä on oltava? Taidetautumien tyypillinen yleisöprofiili on koulutettu ja kaupunkilainen. On tunnettu tosiasia, että varsinkin korkeakulttuuritaantumien lipputulovirtaa ylläpitävät koulutetut, keski-ikäiset tai sen vaiheen ohittaneet naisoletetut. Entä kouluttamatotomat, maalaiset ja vähävaraiset? Erityisryhmät? Entä sitten tilanteet, joissa teoksen kautta suoritetaan teoksen tilaajan viherpesua tai jonkin kaupungin brändin kiillotusta? Jos kyseessä on osallistava teos, osallistuva yleisö ja taiteilija peittyvät tahraantuneen epäilyttävän tarkoituksen alle ja itse teos katoaa. Esittelen tässä teoskokonaisuuden, joka väistää nämä vaaranpaikat:

Mierle Laderman Ukeles teki kuuluisan, pitkäkestoisien siivous- ja ylläpitoteosten kokonaisuuden 1960-luvun lopun ja -70-luvun alun tienoilla. Kirjassaan *Social Works* Susan Shannon käyttää sitä esimerkkinä varhaisesta, feministisestä, luokkatietoisesta innovaatiosta, joka edelsi relationaalisen estetiikan eleitä. Se oli aikaa, jolloin baby boomerit⁷ halusivat purkaa vanhoja instituutionaalisia rakenteita Ukeles kirjoitti ajan hengessä:

60-luvulla materiaalisuus oli epäilyksen kohteena. Siinä tilan valtaamisessa oli jotain pielessä, siinä oli jotain imperialistista... Taide, toisaalta, edusti äärimmäistä vapautta. Vapaus oli taiteen ainoa liittolainen. Mikä tahansa yhteys instituutioon oli korruptoivaa... kaikki tämä johti siihen, että teoksen tulisi olla vapaa, velaton, ja ei-imperialistinen.⁸

Kun Laderman Ukulesista tuli äiti ja vaimo, hän sai todeta olevansa niin poliittisessa mielessä kuin taidemaailmankin näkökulmasta eristyksissä suhteessa tuon ajan poliittiseen kuohuntaan. Tämä havahtuminen tapahtui ”hulluna vuotena” 1968. Hän sai asetelmasta tarpeekseen ja päätti käyttää autonomiaansa taiteilijana määrittääkseen työskentelynsä mahdollisuudet: ”If I’m the artist I get to say what’s art. And I pick this”.⁹ Hän päätti nimetä päivittäiset askareensa taiteeksi jota kutsui nimellä *maintenance art*. Siihen sisältyi mm. vaippojen ja lakanoiden vaihto, kokkaus ja pyykkäminen. Tämä johti ylläpito- ja siivous -teoksien syntymiseen: *Touch Sanitation* -teos oli liki vuoden kestänyt performanssi, jonka aikana Ukeles kävi kättelemässä 8500 New Yorkin puhtaanapitolaitoksen työntekijää kiittääkseen heitä tekemästään työstä. *The Social Mirror* oli roska-auto, jonka ulkopinta oli peilimäinen, heijasta

va pinta. Taidemuseoiden tiloissa hän toi performansseillaan huomion keskipisteeksi siellä tapahtuvan siivous- ja ylläpitytyön. Hän pesi museon ulkoportaita ja pyyhki pölyjä. Pidän näistä teoksista, niiden sosiaalisesta luonteesta, käsitteellisyudesta ja miten ne sijoittuvat osaksi yhteiskuntaa sekä tulevat ihmisten luo. Teoksen suhde yleisöön tuntuu välittömältä.

Silloin kun taide sijoittuu johonkin yhteisöön kaupunkikuvan kiillottamiseksi tai kun taidetta käytetään jonkinlaisena purkkana paikkaamaan yhteiskunnallisia ongelmia, ollaan vaikeassa paikassa. Suomessa tämä keskustelu alkoi vuonna 2015, kun jakoon tuli Taidetta hyvinvointilaitoksiin -apuraha. Nähtiin ongelmallisuutta, että teosten rahoitus tulisi taiteen kukkarosta, eikä sosiaali- ja terveysalalta. Kirjassaan *Artificial Hells* Claire Bishop tuo esiin samaa ongelmaa Britannian kontekstissa. Hän kertoo, miten Tony Blairin pääministerikaudella (1997–2007) osallistavaa taidetta alettiin käyttää välineenä estämään ihmisten marginalisointumista. Siitä tuli sosiaalipolitiikan väline, joka paikkasi hyvinvointivaltion puutteita.¹⁰ Jos teokset on instrumentalisoitu vaikkapa vähentämään segregatiota, on vaikeampi arvioida itse taideteosta, joka ikään kuin jää hyväntekemisen jalkoihin. Silloin ollaan usein myös huolissaan siitä, käyttäkö taiteilija jollain tavalla tilannetta ja osallistujia hyödykseen. Ilmestyy vaatimus taiteilijan pyyteettömyydestä

Nukke- ja esineteatteritaiteilija Roosa Halme on esiintynyt vanhainkodeissa siten, että paikalle on kutsuttu päiväkotiryhmä. Tällainen toiminta nähdään ”soveltavana taiteena”. Hänelle se on kuitenkin ihan sitä itseään, eli taidetta. Teos on hänen mielestään viety herkulliseen ympäristöön, jossa hyvin iäkkäät ihmiset näkevät pieniä lapsia ja toisaalta lapset näkevät hyvin iäkkäitä ihmisiä, joita eivät ehkä muuten tapaisi, minkä seurauksena paikkaan syntyy mielenkiintoinen energia. On kyse ihmisten yhteentuumisesta. Teos sijoittuu kiinnostavaan sosiaaliseen kontekstiin. Jos nyt ilmoittaisin, että voisin jatkossa omat teokseni näytteille päiväkotiiin ja vanhainkotiin, väitän, että sitä ei pidettäisi kuvataiteilijalle ammatillisena onnistumisena. Näyttelypaikkoina ne eivät kasvata kuvataiteilijan ansioluetteloa toivottuun suuntaan, sillä perinteisessä mielessä sen tulisi koostua näyttelyistä paikoissa, jotka ovat olemassa taiteen esittelemistä varten. Siten voisi sanoa että kyseessä on väärä yleisö, sen edessä näyttäytyminen kun ei lisää ammatillista uskottavuutta. Toisaalta, teoksesta voi aina puhua erilaisissa rekistereissä. Niistä voi puhua eri tavalla erilaisille yleisöille. Kehystämällä teoksen sanallisesti, sen voi viedä nykytaiteen kontekstiin, vaikka sen alkuperäinen ilmenemisaikka olisi ollut toisaalla. Ehkä yleisö ei sittenkään voi olla väärä. Esitystaiteen puolella suhtautuminen erilaisiin esityspaikkoihin tuntuu olevan väljempää. Siinä, missä turkkalaiset teatterisu-

7 Baby boomereilla tarkoitetaan Yhdysvalloissa vuosina 1946–1964 syntyneitä ikäluokkia.
8 Jackson 2011, 84. Vapaa käännös.
9 Jackson 2011, 85.
10 Stewen, 12.2.2024.

Social Mycelium

Social Mycelium -teokseni oli esillä Muu Kaapelin galleriassa 2018. Se ei liity opinnäyteideni taiteelliseen osaan, mutta on samaa aihepiiriä kirjallisen osan kanssa. Teoksessa kuvasin valokuvin ja led-näytöllä liikkuvan tekstin välityksellä ihmisten välisiä suhteita. Kuvaamani ihmisten välinen ketju alkoi Kontulasta, kuvan Kippari-pubista, jonka seinällä olevalla näytöllä esitin livestriimiä Kaapelin galleriasta. Pubista saattoi siten nähdä teoksen esillä kyseisessä galleriatilassa Kaapelitehtaalla. Kuvassa näytön oikeassa laidassa näkyvät led-näyttöni muiden yhteisnäyttelyssä esillä olevien teosten joukossa. Helsinki, 2018. Still-kuva Anne Roininen.

kupolvet ajattelivat, että yleisöä ei tule ajatella lainkaan, tekevät nuoret teatteri-taiteen ammattilaiset teoksiaan nimen-omaan yleisölle.

Ukelesin teos välttää edellä mainitut syytökset, kysymyksen pyyteettömyydestä ja vakavastiotettavuudesta. Hänen teok-sensa materiaalina, aiheena ja osallistuji-na olivat ihmiset, joiden katsottiin olevan yhteiskunnan alimmilla portailla. Siivoo-jien ja roskakuskien kanssa tehty teos ei myöskään jäänyt vain heidän omaan vii-tekehukseensä vaan tuli ulkopuolisen yleisön tietoisuuteen. Olihan osa siitä esillä taidemuseossa. Olisi tietysti aiheel-lista pohtia, millaisia valta-asetelmia hänen Ukelesin teokseen sisältyi. Kuiten-kin, teos sijoittui mielenkiintoisella tavalla yhteiskuntaan, otti mukaansa ihmisiä ja maailmaa. Se puhutteli yleisöä, kuten minua tässä, vielä 50 vuotta myöhem-min.

Yksi mieleenpainuvimpia taideteoksia on tilanne, johon päädyin sattumalta Tam-pereen keskustorilla noin vuonna 2001. Oli pimeä talvinen ilta, heinäpaaleja oli aseteltu ympyrän muotoon. Keskellä paloi nuotio. Asetelman vieressä oli ständi, jossa pyydettiin istumaan nuotion ääreen. Tehtiin selväksi, että kyseessä on performanssi tai muu taideteos. Taitei-lijasta tai hänen nimestään minulla ei ole mitään muistikuvaa. Unohduin juttele-maan siihen pitkäksi aikaa tuntemattomi-en kanssa. Jotkut jatkoivat matkaa ja uusia ihmisiä tuli heidän tilalleen. Odotte-lin, että jotain alkaisi tapahtua, mutta mitään ei tapahtunut. Vei pitkään, ennen kuin aloin ymmärtää, että teoksen kes-kiössä saattoi olla ihmisten kokoaminen

ja arkisen kaupunkitilan muuttaminen, performanssi itsessään. Olinkin itse osa yleisöä, mutta samalla osallistuja. Muis-tan sen tunteen, kun muut ihmiset kulki-vat ohi selän takana, eivät ehkä ehtineet tai eivät tohtineet istua alas. Tunsin, että sain nautiskella jostain, mistä he eivät sillä hetkellä päässeet osalliseksi, ja aika katosi.

Teosten sosiaaliset maisemat

Selventääkseni omaa suhdettani tähän aiheeseen, tein listan, johon kirjoitin opin-näytetyöni yleisöt siten, kuin se oli mah-dollista määrittelemättä heitä liikaa. Olen ollut itse tilanteissa läsnä ainakin osan aikaa, joten arviot eivät perustu pelkäs-tään mielikuviin. Listat ovat tämän tekstin ohessa, kunkin teoksen teknisten tietojen jatkeena. Tämä on samalla kokeilu siitä, miltä tällainen teoksen arkistointi- ja esit-telytapa tuntuisi. Miksi ne eivät voisi olla yhtä oleellisia tietoja teoksen ohessa, kuin tekniikat ja vuosiluvut. Voisivatko ne olla jopa oleellisempia, teosta ja sen ole-musta määrittäviä seikkoja? Lukujen päätteeksi tarkastelen teoksia niiden yleisöjen osalta.

PUU KAATUI

Syanotypiafotogrammi puuvillakankaalle, 15 x 3 m (2021)

Exhibition Laboratory 19.2–7.3.2021: lähialueen asukkaat Etelä-Helsingissä, taidetta seuraava kansainvälinen yleisö Helsingissä, nykykuvataiteen suurkuluttajat, teoksiaan esittelevien taiteilijoiden läheiset suurimpana yksittäisenä kävijäryhmänä, johon sisältyi paljon nuoria aikuisia, lapsiperheitä ei juuri lainkaan. Näyttelyn tekstit olivat suomeksi ja englanniksi.

Kamppin keskus 16.3.2021: ostoskeskuksen asiakkaita ja ohikulkijoita sekä työntekijöitä erilaisista yhteiskuntaluokista. Kamppi on Suomen vilkkaimpia kauttakulkupaikkoja, mutta koronapandemian aikana siellä oli hiljaisempaa. Väliillisesti ihmiset, jotka ovat nähneet tilanteesta videon 'A tree fell' in Kamppi Youtubessa.

Poliittisen valokuvan festivaali, työpaja 9.11.2021: noin 15 valokuvauksesta ja kulttuurista kiinnostunutta harrastaa, kaksi Helsingin kaupungin metsuria, festivaalin kuraattori ja tuottajat jolle sain kertoa kaikki yksityiskohdat teoksesta idyllisessä kodassa, nuotion lämmössä Uutelassa, Itä-Helsingissä. Lisäksi muutamat koiranulkoiluttajat ja ulkoilijat.

Emil Cedercreutzin museo, Kohtaaminen-näyttely, 28.2.–28.5.2023: maakunnan asukkaita lähialueelta, erityisesti Martta-yhdistyksen jäseniä ja heidän lähipiiriään, sillä samaan aikaan avautui yhdistyksen kokoama hääpukunäyttely. Laajempi ikähaitari kuin Exhibition Laboratoryssa, laajemmin myös erilaisia yhteiskuntaluokkia. Hiukan kauempaa tulleet, taiteesta erityisesti kiinnostuneet kulttuurin kuluttajat. Kuvataiteen ammattilaisille suunnatun lehden toimittaja, joka kirjoitti näyttelystä arvion alan lehteen erilaisiin taiteen konteksteihin liittyen.¹¹

tori.fi: tämän teoksen myynti-ilmoituksen nähneet sivuston käyttäjät, joista en tiedä tarkemmin, ilmoituksen lopullinen katsojamäärä ei tallessa, mahdollisesti myös Kuvan Kevät -näyttelyn kävijöitä. Ilmoitukset olivat suomen kielellä, mikä rajasi lukijoita.

2. Metsäteokset

Tässä luvussa kerron kahdesta teoksesta, jotka olivat esillä Exhibition Laboratoryssa alkuvuodesta 2021. Ne käsittelevät omaa luontosuhdettani ja surua massiivisen lajikadon ja sukupuuttoaalton aikana. Luvun loppupuolella käyn läpi teosten esityspaikat ja nimeän tekoprosesseissa mukana olleet henkilöt, joista tuli samalla osa teosteni yleisöä ja viitekehystä.

2.1 Puu kaatui

Näin hidastetun videon siitä, kuinka puu kaatuu. Se oli yllättävällä tavalla vaikuttava ja tuntui osuvan suoraan johonkin alitajuiseen, jota en osaa selittää – vieläkään. Tämä teos lähti käyntiin siitä hetkestä. Olin tehnyt kesäisin paljon syanotypiavedoksia ulkona auringon UV-valossa. Kasveista sai kauneimmat ja mielenkiintoisimmat varjot taltioitavaksi. Syanotypia on vanha valokuvauksen menetelmä, yksi ensimmäisistä. Rautaoksidoilla herkistetty pinta muuttuu sinisen sävyiseksi, kun se altistetaan UV-valolle. Varjoon jäävät alueet jäävät puhtaaksi, ne säilyttävät vedoksen materiaalin oman värisävyn. Useimmiten näemme sinivalkoisia syanotypioita, sillä ne tehdään usein valkoiselle papereille. Sinivalkoisuus, ah! Siniristolippumme väriyhdistelmä sopisi tämän valtion kasvutarinan mahdollistaman kertomuksen kuvittamiseen tai paremminkin penkomiseen. Teosprosessin myötä tutkin ja surin henkilökohtaisesti lajikatoa ja heijastelin omaa osallisuuttani kuudennen massasukupuuton aikakaudella, jota nyt elämme. Luin järkyttyneenä Juha Kaup-

pisen tietokirjaa *Monimuotoisuus*, jossa kirjailija melkein lakonisesti kuvailee laji kerrallaan sen elinmahdollisuuksien kaatumisesta. Esimerkiksi kuukkelit kärsivät pahoin juuri puiden hakkuista.¹²

Päätin tehdä syanotypiavedoksen kokonaisesta, kaadetusta puusta.

2.2 Puu kaatui ja muuttui kullaksi

Paljon nykyisestä hyvinvoinnistamme on saavutettu puita kaatamalla. Sillä on ollut iso kansantaloudellinen merkitys. Puut ovat kuin jäävuoria, iso osa niistä on pinnan alla. Puu voi olla myös roska; Helsingin kaupunki saa valituksia asukkailta, jotka eivät pidä lähimetsään lahoamaan jätetyistä puista, sillä ne ovat epäsiistejä. Luontoa halutaan hallita ja järjestää.

Halusin valita puun, joka olisi anonyymi puupellon puu, ehkä hakkuuaukealta. Sellainen yksilö, jonka katoamista ei huomaa kukaan ihminen. Se olisi voinut olla myös puu, joka on omakotitaloalueella, ehkä istutettu jonkun syntymän kunniaksi. Se olisi voinut olla sellainen puu, joita kaupunkiaktivistit suojelevat. Olisin voinut valita puun lajin mukaan, kuvausajan vuodenvaihteen mukaan ja paikan kasvuvyöhykkeen mukaan. Ajatus siitä, että rakentaisimme kokonaisen maiseman tällaisista valokuvista, kiehtoi ja kiehtoo edelleen. Tuo puu, johon tässä päädyin, oli kaadettu siksi, että rantasaunan omistajat halusivat avartaa näkymää pienelle järvelle. Koivu päätyi saunan lämmitykseen klapeiksi. Se oli sen rantakoivun loppu.

2.3 Reisjärvi

Olin työstänyt teoksen ideaa päässäni syksyllä 2020 ja ollut jo luovuttamassa sen suhteen. Ehkä tässä ei ole mitään järkeä, huono idea jne. Yhtenä päivänä katsoin ulos ikkunasta, ja kas! Ulkona, vastapäisellä tontilla kaadettiin puita.

Epäilykseni idean toteutuskelpoisuudesta unoituivat sillä sekunnilla ja painelin heti kyselemään, missä päin he kaatavat puita, keitä ovat ja sopsisiko yhteistyö. Metsuri ilmoitti olevansa erittäin mielellään apuna ja sovittiin samantien, miten ja millaisin reunaehdoin tallennan kaupunkialueella kaadettua puun. Hän oli kaupungilla töissä ja kaatoi puita päivittäin eri puolilla pääkaupunkiseutua. Mietimme, että mistä suunnasta olisi hyvä olla avarampaa, jotta valoa tulee enemmän ja miten siirtelemme puuta sekä minkä puulajin valitsemme. Pitäisikö oksia sahata, jotta puun saa lepäämään maata vasten. Runko voi olla metrinkin ilmassa, jos sillä on vankat oksat.

Valmistelin 30x1,5 metrin kokoisen palan puuvillakangasta vedostusta varten. Pesin kankaan, leikkasin sen kahteen 15:n metrin pituiseen palaan ja ompelin kaistaleet silvulta yhteen. Herkistin kankaan syanotypian kemikaaleilla – mikä oli melkoinen operaatio sen valtavan koon takia! Tein sen salaa taloyhtiön pyykkituovassa, minne ilmestyi vielä yli puoli vuotta myöhemmin sinisiä syanotypialaikkuja, vaikka olin mielestäni ollut erittäin huolellinen siivotessani jälkiäni. Olin pakannut kankaaseen huolellisesti vakuumiin ja säilyttänyt pimeässä. Jännityksestä täristen ja kaikkine kamppelini olin useana aamuna valmiina lähte-

mään metsurin ilmoittamaan paikkaan pääkaupunkiseudulla. Hän teki aina oharit. Olin huolissani, sillä auringon valon määrä väheni päivä päivältä. Lopulta päädyin tekemään valotuksen ystäväni vanhempien maatilalla Länsi-Suomessa, mikä ei ollut mitenkään huonompi vaihtoehto. Se sai minut pohtimaan etäisyyksiä: millaista on esittää luontoaiheista teosta stereotyyppisessä näyttelytilassa, valkoisen puhtauden, hygienian keskellä. Pohdin etäisyyttä reisjärveläisen, kaadettua koivun ja etelähelsinkiläisen näyttelytilan välillä.

Tuo kaadettu puu sijaitsi keskipohjalaisessa pienessä kylässä, Reisjärvellä. Toin teoksen oheen kuvan sen kuvaushetkeltä: traktori nostaa koivua, joka hieman retkottaa tyvestä ja kärjestä alaspäin (kuin ruumis), ihmiset ympärillä levittävät kangasta sen alle. Videolla yksi heistä ottaa huomaamattaan kuin balettianssijan askeleita. Olimme sopineet, että syanotypialla herkistetty lakana avataan pellolle juuri samalla hetkellä, kuin puu lasketaan sen päälle joten orkestroimme tuon hetken tarkkaan. Tosiasiassa meidän tuskin olisi tarvinnut hoppuilla niin paljon: Oli vuoden pimein aika, muutaman päivän päässä talvipäivän seisaus ja vuoden lyhyin päivä. Peltolakeuden yllä roikkui määrätön harmaus. Ei ollut vaaraa, että lakana olisi kauttaaltaan valottunut pilalle hetkessä, kuten kesäauringossa voi käydä. Neljän tunnin valotusaika riitti saamaan tarpeeksi UV-valoa herkistykseen. Minä ja avustajat syöksyimme kastelemaan vedoksen vedellä vanhan talon kellariin. Vesi oli kylmää ja sormet jäässä. Koska lakana oli 15 metriä pitkä ja kolme metriä leveä, oli huuhdeltavaa valtava määrä.

Työskentelimme ystäväni vanhempien tilalla, jonka navetasta löytyi iso kuivausrumpu. Kuivasimme lakanan sen avulla sen jälkeen, kun olimme käsin rutistaneet kankaan mahdollisimman kuivaksi. Illan päätteeksi ajoin kolme tuntia pieniä, mutkaisia, pimeitä teitä omien vanhempieni luokse, missä syanotypiavedos vietiin saunaan kuivumaan. Siellä kävin kääntelemässä lakanaa useampaan kertaan. Tähän kaikkeen liittyi paljon jännitystä, sillä lopputuloksesta ei ollut täyttä varmuutta.

Laitoin näyttelyyn vedoksen oheen esille valokuvan valotustilanteesta. Nautin ajatuksesta, että sen myötä osa lakeusmaisemaa tallentuu teokseen mukaan. Maiseman ja tilanteen näkeminen sitoo hyödyllisellä tavalla vedoksen aikaan ja paikkaan. Olisiko se ilman sitä enemmänkin vain kaunis kuva?

2.4 Puu kaatui esillä Exhibition Laboratoryssä

Halusin, että näyttelyssä valtava vedos peittäisi ”valkoisen kuution” koko lattian. Se olisi valokuvateos, jonka päällä voisi kävellä. Sen orgaanisia kuvioita voisi tarkastella jalkojen juuressa. Se levittyisi pitkin lattiaa rennosti rönsyillen, päättyen huoneen laidoista nouseviin, suorakulmisiin, valkoisiin seiniin. Sen ei tarvitsi olla lattialla sileänä, eikä sitä olisi tarkoituskaan nähdä kerralla. Ajattelin, että vedoksen tuottamisen prosessi tekisi kuvasta sattumanvaraisen ja siksi sillä ei olisi merkitystä, näkisikö kuvan kerralla kokonaan. Tarkoitus olisi myös houkutella ihmisiä tarttumaan kankaaseen ja tutkimaan sitä itse.

Jotta näyttelyvieraat uskaltautuisivat astumaan kuvan päälle, ajattelin, että olisi parasta, jos teos alkaisi heti ovelta. Silloin ei jäisi muita vaihtoehtoja, kuin astua eteenpäin. Saisin kierrettyä sen konvention, että teoksiin ei useimmiten saa koskea. Miltä tuntuisi astella teoksen päällä, ehkä likaisin kengin? Tekisinkö jalkineita kenkien suojaksi tai performanssin, jossa kengänpohjat puhdistettaisiin Voisiko pyhän taideobjektin päällä kävellä? Seiniä pitkin olisi noussut himmeästi säteilevää neon-viher-kellertävää valoa, kuin vedos itsessään säteilisi hiukan epätodellista valoa.

En tarkkaan muista, kuka ja miksi, mutta joku yksinkertaisesti kielsi minua toteuttamasta edellä kuvailemani ripustuksen. Minulle sanottiin: ”Ei”. Syy oli ehkä lähinnä se, että joku voisi liukastua vedokseen. Ajattelin, että voisin keksiä jotain sen varalle, koska onhan tällaiset asiat ratkaistavissa. Luultavasti se olisi ollut aika laaja operaatio ja olen tyytyväinen siihen, mitä keksin tilalle: Hahmotin installaation luonteen hautajaistilaisuuden kautta. Kutsuin teosta mielessäni puun käärinliinoiksi ja kuolinnaamioksi, viitaten johonkin edesmenneeseen. Ja edesmennyt eliöhän oli kyseessä, kaadettu puu. Puu sinällään on ihmiselle yllättävän samastuttava laji. Mytologioissa sen vertikaali asento on viittaus transsendentiaaliseen.¹³ Sodassa kuolleista käytetään verbiä kaatunut. En tiedä, merkitseekö kaatuminen kuolemaa muiden lajien, kuin ihmisen ja puun kohdalla. Kävijöiden olisi mahdollista tulla viettämään hiljainen hetki puun muiston äärellä, näin ajattelin. Hiljainen hetki puun äärellä tuntui hyvin yksityiseltä hetkeltä, ja mielikuvissani näin teoksen äärellä oikeastaan vain itseni. Tuntui ristiriitaiselta kutsua muuta yleisöä paikalle. Minua yllätti tämä kovin henkilökohtaiselta tuntuva side teokseen.

13

Stewen, 11.3.2024.

2.5 Puu kaatui -teoksen muut esityspaikat

Exhibition Laboratoryn jälkeen teos on jatkanut kulkuaan. Näyttelyn päätyttyä vein sen omia aikojani ja kolmen vaihto-opiskelijan (Laura Kaker, Sabrina Hart ja Cosmo Grossbach) avustamana esille Kampin ostoskeskukseen, jonka keskeillä on usean kerroksen läpäisevä laaja, ympyrän muotoinen valokuilu. Motiivina oli yksinkertaisesti nähdä teos kokonaisuutena, sen lisäksi, että halusin tehdä jotain myös näyttelytilan ulkopuolella. En keksinyt paikkaa, missä voisin helposti nähdä 15x3-metrisen teoksen kokonaisuutena. Samalla halusin ikään kuin tuulettaa teosta. Olisin halunnut houkutella kaikkia muitakin tekemään teoksilleen niin. Koska Kampin keskuksesta luvan saaminen ostarin keskeisimmällä paikalla esitettävään teokseen tuntui työläältä ja ehkä turhaltakin prosessilta, ajattelin, että vien sen sinne esille ja tulevat sitten sanomaan, kun se pitää ottaa pois. Laura ja Sabrina laskivat teoksen rauhallisesti alas neljännessä kerroksesta ja Cosmo valokuvasi. Teos laskeutui alimman kerroksen välikaton tasalle. Ehdimme saamaan videota ja valokuvia, sekä ihailemaan teosta riittävästi, ennen kuin vartijat tulivat säikähtäneinä kysymään lupia. Vedos oli paljon kauniimpi kuin osasin odottaa. Sitä ympäröivä, sekamelskainen ostoskeskus tuntui teosta tukevalta kontrastilta. Tuntui, että hengitin.¹⁴

Sittemmin teos on ollut esillä käärittynä rekeen Emil Cedercreutzin museon kan-

santieteellisen kokoelman seassa ja tori.fi-sivustolla myynti-ilmoituksessa, osana toista opinnäyteteostani. Vedoksen ansiosta sain myös kutsun Poliittisen valokuvataiteen festivaalille, jonka teemana oli sinä vuonna Linnun katse. Festivaali halusi, että tekisin yhden samanlaisen vedoksen yleisön kanssa. Toteutimme vedoksen valituksen Uutelassa. Ohjasin samalla yleisölle syanotypytyöpajan, missä he pääsivät kokeilemaan tekniikkaa. *Puu kaatui*-teoksen oli tarkoitus tulla julkiseen tilaan esille. Koronapandemiaan liittyvät rajoitukset hankaloittivat kaikenlaista järjestämistä. Alustavat sopimukset tehtiin yhden kaupungin keskustassa sijaitsevan ostoskeskuksen kanssa, mutta festivaali oli siinä vaiheessa jo päättynyt. Samoin saatiin lupa eräseen kirjastoon, jossa olisi ollut riittävän korkea tila. Siellä ja monessa muussa julkisessa paikassa ongelmaksi koituivat valvontakamerat – ilmatilassa näkyvyyttä laajalti estävä objekti on helposti jonkin kameranäkymän tai palovarointinlaserin edessä. Voi olla, että jatkan prosessia vielä joku päivä niin, että teos olisi nähtävillä pystyssä ja koko mitaltaan. Nyt se ei ole tuntunut ajankohtaiselta.

Alun perin, kun suunnittelin tätä teosta, ajattelin, että veisin sen jonnekin kaupungille, muualle kuin Kuvataideakatemiaan näyttelytilaan. Ajattelin, että akatemialla voisi olla kytköksiä paikkoihin tai ainakin isommat hartiat lähestyä tahoja yhteistyöhön. Siihen ei kuitenkaan ollut antaa apua, joten päätin esittää teoksen näyttelytilassa, niin kuin on tapana.

14

Video interventioista: Roininen, Anne. Youtube: 'A Tree Fell' in Kamppi, 27.4.2021.

Puu kaatui -teos sijoitettuna Emil Cedercreutzin museon kansantieteellisen kokoelman rekiasastolle osana *Kohtaaminen*-näyttelyä. Teostietojen ohessa oli kuva ja linkki videoon teoksen esillepanosta Kampin ostoskeskuksessa. Harjavalta, 2021. Valokuva Anne Roininen.

Puu kaatui -teos, Kampin ostoskeskus 27.04.2021. Valokuva Anne Roininen.

2.6 Verkosto

Kun suunnittelin tätä teosta, päätin tietoisesti olla avoin erilaisille yhteistyön muodoille. Ympäriini muodostui verkostollinen ihmisiä, jotka kytkeytyivät teoksen eri vaiheisiin. Taide ei milloinkaan synny tyhjiössä. Lisäksi – taide on hyvä alibi mennä paikkoihin ja olla kontaktissa tahoihin, joihin ei muuten syntyisi yhteyttä. Puu kaatui -teoksesta levittyvä, ihmisistä koostuva verkosto on seuraavanlainen:

Tekniikka: Tarkentavia, teknisiä kysymyksiä suuntasin Jalo Porkkalalle, joka on valokuvan vanhojen vedostusmenetelmien tutkija ja esiintuoja Suomessa.

Valmistus: Miia Autio, joka auttoi vedoksen herkistämässä ja valottamisessa sekä huuhtelussa. Valottamisessa auttoivat Miian isä, äiti ja silloinen poikaystävä. Hänen isänsä kaatoi puun ja liikutti sen paikalleen valotusta varten. Minun vanhempani osallistuivat teoksen kuivatusprosessiin saunassa. Jollain tavalla osallisena oli myös se useat oharit tehnyt metsuri (tai arboristi), jonka kanssa kävin läpi prosessin ja puun sijoittelun vaihtoehdot moneen kertaan.

Esillepano Exhibition Laboratoryssä: toiset taiteilijat, joiden teoksia oli esillä samassa näyttelyssä. Sakari Tervo, joka oli KuvA:n vastuuhenkilö tilan suhteen. Teakin Valosuunnittelun opinto-ohjelman teosvalaisun kurssilaiset ja opettaja kävivät kokeilemasa valaistusta tälle teokselle kanssani.

Interventio Kampissa: jo aiemmin mainitut Cosmo, Sabrina ja Laura.

Poliittisen valokuvan festivaali: tuottajat Iiri Poteri ja Kerttu Matinpuro, kuraattori Sanni Seppo, syanotyyppiäpajan osallistujat (noin 10 henkilöä) sekä kaksi Helsingin kaupungin metsuria/arboristia

Lisäksi: ideointivaiheen keskustelukumppanit, joita olivat lukuisat opiskelutoverit ja opettajat.

Aika pitkä lista! En väitä, että tässä olisi mitään poikkeuksellista. Vastaavat listaukset ovat joskus esillä taiteilijoiden sosiaalisen median julkaisuissa, joissa he hehkuttavat valmista teosta ja sen prosessia sekä jakavat kiitokset. Joskus lista kiitoksineen on näyttelyyn liittyvän tekstin lopussa. Itse en tehnyt vastaavaa listaa, vaikka kuvassa, jossa vedosta valotettiin, näkyi prosessiin osallistuneita ihmisiä. Miksi en nimennyt heitä? Oliko kyseessä jokin sanoittamaton osa prosessia, jota ikään kuin sovitusti ei kuulu tuoda esiin? Ehkä näyttelyriipustuksessa ei ole tilaa niin pitkälle tarinalle, tai se pitää jättää taakse siinä vaiheessa, kun teos esitetään? Liikkuvan kuvan tuotannoissa

ei voi välttyä näkemästä tekijöiden listaa. Se on usein teoksen lopussa. Mietin näiden kytkösten esiin nostamista ja kohtaamisten merkitystä. Kohtaamiset voivat vaikuttaa valintoihin ja siten lopputulokseen. Ilman niitä Puu kaatui -teosta ei olisi olemassa juuri sellaisena kuin se on. Onko taustalla taiteilijaneromyytti, jossa riippumaton individuaali tekee kaiken itse? Tämän kaltainen taiteilijakuva elää edelleen vahvana, vaikka ajatellaan, että se myytti on murrettu.

Tämän kirjoituksen alussa kuvasin yleisöä ja yleisösuhteita eri tavoin. Halusin kirjoittaa näkyväksi myös omien teosteni toteutukseen osallistuneet ihmiset, sillä he ovat samalla osa yleisöäni. Kaikkineen, nämä osallistujat ja teosten kokijat koostavat teosten paikan: niiden maisemat ja kehukset, jota pyrin tässä tekstissä hahmottelemaan.

TEIN TILANTEEN

Installaatio mustaseinäisessä tilassa, johon johti yksi ovi, tilan koko noin 4x3m, kangas, projisointi, pleksi, jakkara, valaisimet

Exhibition Laboratory 19.2–7.3.2021:

lähialueen asukkaat Etelä-Helsingissä, taidetta seuraava kansainvälinen yleisö Helsingissä, nykykuvataiteen suurkuluttajat, teoksiaan esittelevien taiteilijoiden läheiset suurimpana yksittäisenä kävijäryhmänä, johon sisältyi paljon nuoria aikuisia, lapsiperheitä ei juuri lainkaan.

Guldstücke 29.9–3.10.2021:

valotaiteen tapahtuma Saksassa Gelsenkirchenissä, järjestettynä toista kertaa. Installaatio sijoitettuna vanhaan roomalaiskatoliseen Neitsyt Marian taivaaseenastumisen kirkkoon. Satoja kävijöitä. En päässyt itse paikalle. Ilmaistapahtuma.

2.7 Tein tilanteen

Tässä kappaleessa kerron toisesta teoksesta, joka oli esillä Exhibition Laboratoryssa. *Puu kaatui* –teoksewn vierestä lähti kapea käytävä, joka johti pimennettyyn, mustaseinäiseen pieneen huoneeseen. Rakensin sinne installaation:

Tein tilanteen, valokuvaamon ilman kuvaajaa. Kutsuin yleisön astumaan sisään oma-kuvaani, tulemaan kuvatuksi itseni tilalla. Projisoin toiselle seinälle taustakuvan, joka oli lähimetsästani, metsälähiöstä, jossa asun. Suomalaiset mystifioivat suomalaista metsää, mutta arkinen lähiömetsä välttyy eksotisoinnilta. Liekö se edes metsä, jos sen läpi voi nähdä vastapäisen korttelin talot metsäkaistaleen piskuisen koon takia? Katsoin lähiömetsää jonkinlaisen sosiaalisen linssin läpi. Metsä on erityinen paikka, mutta myös lähiö on painava sana. Se piirtää selkeän mielikuvan elementtirakennuksista ja väestörakenteesta. Tapiola on kaikkien tuntema puutarhalähiö, ja samassa hengessä on suunniteltu metsälähiöitä, joista Myllypuro on yksi. Niissä metsää on enää vähän jäljellä.

Tässä “valokuvaamossani” oli istuin, jonka edessä oli pleksi. Se näytti peilin tavoin heijastuksena kuvan. Pleksiä vastapäätä huoneessa oli mainitsemani taustakuva projisoituna samettipintaiselle aaltoilevalle verhovalle. Kun tuolille istui, omat kasvot osuivat valokeilaan ja pleksille ilmestyi oma peilikuva taustallaan tuo metsämaisema. Installaation nimi oli Tein tilanteen. Nimi tuntuu nyt jälkikäteen huonolta idealta. Mitä mahdollista silloin ajatella. Ehkä ajattelin, että pelkistetyimmillään teoksessa oli kyse tilanteen luomisesta. Sen kehys ja sisältö tuli ilmi, kun “tilanteeseen” astui. Käytävässä, sen ulkopuolella oli johdanto:

Se metsä siellä takana. Se, joka muuttuu säiden ja vuodenaikojen vaihtuessa. Metsälähiössä metsän piti olla kaikkialla, talot metsässä ja metsäinen tunnelma niiden ympärillä. Kyllähän siinä niin kävi, että sitä metsää kaadettiin, kun piti tiivistää asumista. Jäihän niitä puita silti vielä. Niitä jäi sinne, tänne ja tuonne. Puita on, mutta metsät ovat sen kokoisia, että niistä näkee läpi ennen kuin ne ehtivät syvetä ja muuttua näkymän peittäväksi kasvillisuudeksi.

Luin tutkimuksesta, jossa oli selvitetty pohjoisamerikkalaisten kansallispuistojen kävijärakenteen muutosta. Teinien ja nuorten aikuisten kävijöiden määrä oli kasvanut huomasti samalla, kun Instagram saavutti suosiota. Ihmiset haluavat kuvata itsensä kanjonin laidalla ja näköalapaikoilla. Tämä reippailun ja kuvasovelluksen välinen yhteys tuntui odottamattomalta.

Millainen tausta tästä lähiömetsästä syntyisi omakuvalle. Oliko niin, että ensin oli tie ja sen ympärille kasvoi metsä vai menikö se niin, että ensin oli metsä ja sen halki rakennettiin tie? Voi hyvin olla, että ensin oli villieläinten muodostama polku, josta tuli karjan muodostama polku. Siitä kinttupolku, metsätie, päälylystetty tie, ajokaistat ja valot. Sitten napin painallus ja selfie – perillä! Kylttejä seuraamalla löytää takaisin.

2.8 Metsäteosten maisema

Suhde yleisöön oli näiden teosten osalta melko kapea tässä näyttelykontekstissa. Koronarajoitusten vuoksi avajaisiin sai kutsua vain kymmenen henkilöä. Maksimimäärä yhtäaikaisesti muina aukioloaikoina oli viisi henkilöä. Toisaalta, kun oli oma näyttelyn valvontavuoro, kävin pitkiä ja kiinnostavia keskusteluita omien ja muiden teosten äärellä ihmisten kanssa. Kohtasin pääosin taiteen entusiasteja! Näyttelyn markkinointi saavutti koulun henkilökuntaa ja opiskelijoita, sekä näyttelyssä mukana olevien taiteilijoiden läheisiä. Tuntui siltä, että puhuin teosteni kautta aika pienelle, ehkä valikoidulle joukolle ja että he ymmärsivät vaikeuksitta, mistä teoksissa oli kyse. He olivat edustamaan viitekehystä. Meillä oli sama koulutus ja samankaltaiset kiinnostuksen kohteet. Kynnys tulla paikalle ei ollut henkisesti iso. Vaati viitseliäisyyttä ulkoilla näyttelypaikalle kylmissä, kal-seissa keleissä.

Jälkikäteen ajattelen, että näyttelyn pie-nuudessa oli myös jotain erityistä ja hienoa. Suuri osa kaikista paikoista oli suljettu ja omat avajaisvierani olivat lii-kuttavan iloisia päästessään edes pie-nessi kokoontumaan ja kohottamaan maljaa, niin minäkin.

Ekokriisistä puhuminen tuntui turhalta, koska tiesin, että omassa kuplassani kaikki asemoivat itsensä keskustelun samalle puolelle. Olinkin yllättynyt, että aiheekseni valikoitui juuri tämä, kun olin itse yleisön roolissa ja hiukan kyllästynyt siihen aihepiiriin. Taiteilijat tuntuivat tois-tavan samaa näkökulmaa ja niin tein itse-kin.

Yllättävin yleisö löytyi saksalaisesta, pie-nehköstä kaupungista. Sain sähköpostin valotaiteen tapahtuman kuraattorilta, joka halusi esille *Tein tilanteen* -teoksen. Hän ilmaisi, että se ei ole ehkä tyypillisintä valotaidetta, mutta voisi toimia siltana valotaiteeseen laajemmin ajateltuna. Hän halusi sen esille keskiaikaiseen kirk-koon. Olin häkeltynyt. Pakkasin teoksen laatikkoon. He installoivat sen ohjeeni mukaan. Yleisösuhte jäi täysin kuvittelun varaan, kun en itse päässyt paikalle. Kuraattori kertoi, että kirkkoon oli ollut pitkät jonot ja teoksen sisältö oli kiinnostava myös siksi, että Saksassa patikoinnista on tullut koronapandemian aikana suosittua.

Ilmoitustyypit: Vuokrataan
Ilmoitus jätetty: 24 huhtikuuta 14:43 26

Etusivu Koko Suomi Metsätilat ja maatilat Eräkämpä

ISOT KUVAT

Eräkämpä

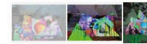
Vuokrataan puuha paikka mielellään koko kesäksi. Jalasmökki ulkosuuna huussi uimälampi. Sähköön ja kantovesi lähdevesikaivo lähellä mökkiä. Mökissä nukkumapaikat 3-4 paikkaa kaasuhella kamina keittolavalla maa jääkaappi aggregaatti. Hyvät ulkoilu ja marja/sienimaat ympärillä. Hinta mallia edullinen. Kolportille 17km ja koille 5km

Ota yhteyttä ilmoittajaan sami96

📧 Lähetä viesti 📞 Näytä numero

Ilmoitustyypit: Myydään
Ilmoitus jätetty: 28 huhtikuuta 11:00 27

Etusivu Uusimaa Sisustus ja huonekalut Antiikki ja taide Tempo Dulu

ISOT KUVAT

Tempo Dulu

3 000€

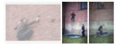
Installaatio, joka koostuu pienistä objekteista, live-videosta ja -äänestä. Se on esillä hämmästyttävässä tilassa. Kävijä voi kohdata mitä vain haluamaansa kuvastoa astuessaan assosiaatioita kaikuvaan huoneeseen. Hinta 3 000€ / seinälle installaatio yksi teos. Taitelija: Arvid van der Rijt

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

📧 Lähetä viesti

Ilmoitustyypit: Myydään
Ilmoitus jätetty: 27 huhtikuuta 17:32 24

Etusivu Uusimaa Sisustus ja huonekalut Antiikki ja taide Climbing a Memory

ISOT KUVAT

Climbing a Memory

300€

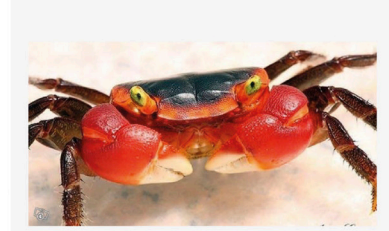
Teos on kokeellinen sotamuistomerkki, joka koostuu performansista, installaatiosta ja online-oppaasta. "Toisen maailmansodan jälkiä - kranaattien ja pommiin jättämiä arpia - voi yhä nähdä ympäri Helsinkiä. Ovatko ne jonkinlaisia kollektiivisen muistin arvomerkkejä? Historiaa ilman muistia on yhtä mahdollista tulkita kuin sileää graniittiseinää. Mistään ei löydy tartumapintaa. Kiipeily edustaa tapaa ymmärtää. Olen taustaltani venäläinen, jolla on suomalaisia sukujuuria, ja siksi pohdin näiden maiden välisiä monimutkaisia suhteita hyvin henkilökohtaisella tasolla." -Pavel Rotts Hinta 300€ per valos. www.climbingamemory.com

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

📧 Lähetä viesti

Category: For sale
Posted: 23th of April 11:36 am 27

Etusivu Uusimaa Lemmikkieläimet Muut eläimet Rapuja

ISOT KUVAT

Crabs

19€

Chameleon crab(Metasesarma aubryi): 19€
Marble Batik crab(Metasesarma obesum): 19€

Pickup Only

Contact the advertiser zoe

📧 Lähetä viesti 📞 Näytä numero

TORI

Installaatio, zine (A5, 34 sivua) ja netti-ilmoitukset (2021)

Kuvan Kevät, Exhibition Laboratoryn lisätילה:

valmistuvien opiskelijoiden läheiset ja sukulaiset, potentiaalisesti myös Helsingin ulkopuolelta tulleet, laajempi taidetta seuraava yleisö, nykykuvataiteen suurkuluttajat ja kansainväliset ammattilaiset, taideinstituutioiden edustajat sekä lähialueen asukkaat. Kävijöitä noin 3000. Näyttelyn tekstit suomeksi ja englanniksi, ei selkokielisiä tekstejä.

Tori.fi:

sivuston käyttäjät, joista en tiedä tarkemmin, ilmoituksen lopullinen katsojamäärä ei tallella. Mahdollisesti myös Kuvan Kevät -näyttelyn kävijöitä, jotka eivät tavallisesti käytä kyseistä sivustoa. Ilmoitukset vain suomeksi.

Oodi:

osana Kuvataideakatemia tutkimuspäivien ohjelmaa (milloin) zineistä koottu video, joka oli projisoituna ensimmäisen kerroksen seinään, vastapäätä elokuvateatterin sisäänkäyntiä. Tutkimuspäivien osallistujat, Oodin asiakkaat laajalla ikähaitarilla ja erilaisista yhteiskuntaluokista, elokuvateatteri Reginan ja kahvila-ravintola asiakkaat. Installaatio ei ollut esillä, eikä myöskään muut zinessä esillä olleet teokset.

3. Toritaide

Tässä luvussa esittelen kolmannen opinnäytetyöni, Tori-teoksen. Teos oli esillä Kuvan Kevät -näyttelyssä.¹⁵ Seuraavissa kuudessa alaluvussa kerron teoksen lähtökohdista ja taustalla olevista ajatuksista. Keskiössä on pohdinta siitä, kenen katseelle haluan teokseni tuoda, millaista kieltä puhua.

Alaluvussa 4.7 kerron tarkemmin teoksen tekniikasta. Kahteen edellä kuvailtuun teokseen verrattuna tuntuu tämä teos hankalammin määriteltävältä. Siinä oli tutkiva ote ja sen lopputulema yllätti itseni. Luvun lopussa kokoan ajatuksia sosiaalisen maiseman näkökulmasta tämän teoksen osalta.

3.1 Taiteen kategorisointi

Evoluutiobiologian näkökulmasta olen taidetta tekevä eläin, jonka kognition kehittyminen myötä taiteen tekeminen on alkanut. Jotta taidetta voidaan tunnistaa, tarvitaan muita samanlaisia, joilla on samanlainen kognitiivinen kyky ja antropologinen kehys – toisin kuin vaikka muilla kädellisillä. Tämä tunnistaminen alkaa filosofi Alva Noën mukaan siitä, kun kohtaamme asian, joka on omituinen. Hän vertaa taideteoksia omituisiin työkaluihin. Meitä ympäröivät teknologiat, joiden tarkoitus on olla hyödyllisiä. “Kun edessä on ovenkahva, ei koskaan kysy: *mikä tämä on?* Jotta kysymys edes heräisi, ovenkahvan hyödyllisyys on jo täytynyt kyseenalaistaa. Jos kahvan ylipäänsä huomaa, se saattaa olla huonosti suunniteltu.”¹⁶ Taide alkaa hänen mielestään siinä, kun ovenkahvojen tapaisten asioiden hyvin luonnolliselta tuntuva ymmärrettävyys kyseenalaistetaan. Hänen mielestään taiteilijoiden tekemät “omituiset työkalut”, ovat keskeisiä tapoja organisoida ihmisyyttä, sillä ne paljastavat tavoistamme ja käytänteistämme jotain itsellemme. Taide on käytäntöä, joka tuo organisaatiomme esiin.¹⁷ Pidän tästä keinosta ilmaista taiteen olemus; taitee-

seen rinnastetaan jotain niin arkista kuin ovenkahva. Lähestymistavassa on jotain samaa, kuin omassa tavassani outouttaa arkisia esineitä ja asioita viemällä niitä eri konteksteihin. Kirjoitan siitä lisää seuraavassa luvussa.

Tuntuu hiukan sattumanvaraiselta, mitkä ilmaisulajit ovat saaneet taiteen aseman ja mitkä eivät: jaottelut perustuvat kulttuurisiin sopimuksiin. Ennen salonkeihin viemistä taide oli osa ihmisten elämää, seremonioissa ja rituaaleissa. Länsimainen taideobjekti on keksitty vasta 1700-luvulla. Alva Noë tuo esiin tekstissään, millainen on jako käsityön ja taiteen välillä. Hän pitää niiden eroa niin selvänä ja todellisena, kuin erottelu voi olla. Hän muistuttaa, että taideteokset niin menneisyydessä kuin tulevaisuudessakin saattavat itse asiassa pyrkiä kuulumaan yhtä aikaa kumpaankin kategoriaan.¹⁸ Taiteen ja ei-taiteen välimaastossa liikukelu houkuttaa minua. Vien taidetta paikoihin kuin vaivihkaa. Tekemäni ilmoitukset Tori-sivustolla ovat sellaisia, jotka voi löytää sattumalta ja jotka voivat saada pohtimaan “mitä minä näen edessäni, mitä tämä on?”

Ote työskentelypäiväkirjasta 22.02.2022

Kääks! Nyt tein tälläsen ilmoituksen! Saa nähdä, julkaisevatko! Käääks, jännää! Mitähän tästä tulee! Ei tarvi tulla yhtään mitään muuta, kun et näkisin tän siellä julkaistuna. Lisäys: sitä ei julkaistu, kuten ei useimpia muitakaan yrityksiä alkuun. Hyväksyttäviä muotoja sai etsiä ja opetella. Myyntipaikan sekaan ei ollut helppo saada asioita, joita on hankala luokitella, joiden arvoa on vaikea määrittää joiden paikka-aika-sijaintikin voi olla epäselvä.

15 En suinkaan ole ensimmäinen taiteilija, joka on tarttunut tori.fi-teemaan. Olisin ollut yllättyneet, jos näin olisi ollut. Yksi esimerkki löytyi jälkikäteen niin läheltä, että se on oleellista mainita. Kuvataiteilija Mia Seppälä on käsitellyt Kuvataideakatemia Kuvan Kevät -työssään Tori-sivustoa (2016). Hän poimi sivustolta kuvia, teki niistä uusia tulkintoja samalla kommentoiden niiden esitystapaa. Tavoitteena hänellä oli demonstroida, mitä sivuston myyntikuville tapahtuu, kun ne siirretään toiseen kontekstiin, esille näyttelytilaan. Näyttely päättyttyä hän siirsi teoksensa tori.fi-sivustolle myytäväksi, alkuperäisiinsä nähden muuntuneina. Kyseessä oli arvon nousun tai muuttumisen tematiikka. Seppälä, 10.03.2024.

16 Noë 2019, 126–127.

17 Noë 2019, 46.

18 Noë 2019, 130.

3.2 Tori paikkana

Olin vuosia suunnitellut teosta, joka sijoittuisi kirpputorille. *Kuvan Kevät* -teosta miettiessäni olin alkanut haaveilla, että oma teokseni sijoittuisi jollain tavalla Kauppatorille, myyntiteltojen sekaan. Se ei näyttänyt mahdolliselta, sillä oli korona-aika, minkä vuoksi torit olivat tyhjillään. Päätin tutkia, voisinko hyödyntää torin virtuaalista versiota, tori.fi -sivustoa tai muita netin markkinapaikkoja.¹⁹ Voisiko viedä teoksia “jaetaan” tai “annetaan” -palstoille? Entä voisiko sitä kautta etsiä ihmisiä yhteistyöhön jollain tavalla? Mitä, jos kuratoisin netin markkinapaikoille kokoelman teoksia tai jotain muuta – mitä? Voisinko viedä sinne esille jotain immateriaalista, kuten ideoiden taidetta? Tai voisiko sivustolle rakentaa jonkinlaisen jatkumon, jossa hypätään ilmoituksesta toiseen?

Osallistuin kirjailija ja valokuvaaja Hanna Weseliuksen kurssille. Kurssin teemana oli dokumentaarisuus teoksen lähtökohdana. Aineistokseni valitsin tori.fi -sivuston eli Torin. Kurssilla saatiin viikottain erilaisia otsikoita, joiden kautta omaa aineistoa tuli lähestyä kirjoittaen. Kirjoittaminen avasi uusia mahdollisuuksia, sain siitä uuden työkalun. Kurssin kautta syntyi myös teksti *Tein tilanteen* -teokseen.

Kurssilla sain kirjoittaen pohtia Toria paikkana, apparaattina, fiktiona, faktana, ikonisena kuvana, kuvana jota ei ole, ratkaisevana hetkenä, tahmeutena, kuvana joka pitäisi olla ja kuvana jota ei vielä ole olemassa.

No millainen paikka Tori sitten on? Se on julkinen paikka ja virtuaalinen ikkuna koteihin. Se voi olla vähemmän yksityinen, kuin ikkuna kadun varrella. Sen ilmoitusten kuvien kautta pääsee sisään koteihin, niiden sisustukseen ja tunnelmaan. Kadulta kodista näkee vain verhot, valaisimen ja palan kattoa. Tori.fi on mainosmedia, kuluttajien välinen kauppapaikka. Se on julkinen paikka, jossa risteilevät yksityiset maailmat. Se on kokoelma esineitä, jotka todistavat ihmisten olemassaoloa. Esineet ovat olemassa Torissa vain sen ajan kuin ovat, siellä ne ovat hetkellisiä.

Kokeilin tehdä myynti-ilmoituksia myös parodian kaltaisesti käyttäen taidejargonia. Se ei mennyt sivuston moderoinnista läpi. Ennen julkaisua tekoäly tarkistaa ilmoitukset ja nämä tulivat sen blokkamiksi. Oli kiinnostava ajatella, mitkä teokset tulevat blokatuksi taidemaailmassa ja mitkä asiat puolestaan Torin myyntijärjestelmässä.²⁰

19. Tori on osa norjalaista Schibsted-mediakonsernia. Se on Suomen suurin ja suosituin kuluttajien välinen kauppapaikka. Lähes 3,5 miljoonaa suomalaista käyttää Toria kuukausittain. Torissa tehtyjen kauppojen yhteenlaskettu arvo euroissa mitattuna oli vuonna 2021 yli 778 miljoonaa euroa. Schibsted, 18.04.2024.

20. Huomautus: Myös galleriat ovat kauppa- ja markkinapaikkoja. Netissä on olemassa taiteen myyntiin keskittyneitä alustoja. Nämä eivät kuitenkaan olleet nyt mielenkiintoni kohteena.

3.3 Sosiaalinen praktiikka

Teoksissani on usein jokin sosiaalinen elementti. Saatan pyytää ihmisiä vuoropuheluun osana teosta. Näin kävi myös *Kuvan Kevät* -teoksen kohdalla. Sosiaaliin tilanteisiin nojautuvia teoksia ei ole helppo siirtää toiseen kontekstiin. Erityisesti yhteisöllisen taiteen kentällä tämä on nähty ongelmana. Talvella 2024 näin Kuvataideakatemian Kuva+tila -näyttelytilassa teoksen, joka tuntui olevan eri maailmasta, kuin muut näyttelyn teokset. Kävi ilmi, että se tosiaan oli kuin toisesta maailmasta. Se oli muraali, jonka tekijänä oli yhteisötaiteilija Heidi Hänninen ja hänen KAS! Kontula Art School -hankkeensa osallistajat.²¹ Hänninen oli ohjannut alueen asukkaita tekemään katutaidetta. Hankkeen huomion kohteena oli demokraattisen, siis moniäänisen kaupunkitilan säilyminen. Jännitystä oli aiheuttanut se, että hän ei voinut tietää, kuinka moni yhteisön jäsen lopulta ilmestyi paikalle tekemään heidän yhteistä muraaliaan, tulisiko teos valmiiksi. Hänninen kuvaili, miten hänellä itsellään kesti kauan totutella väitöskirjaopiskelijan rooliin Kuvataideakatemiassa. Vielä pidempi matka oli ryhmän muilla jäsenillä, jotka eivät koskaan olleet opiskelleet taidetta yliopistossa. Kuvataideakatemian näyttelytilan arkkitehtuuri ja valaisu toivat mieleeni luksusautoja myyvän kaupan esteetiikan. Mietin itsekkin, onko tämä paikka minulle kutsuva tai läheinen.

Taiteilija Minna Heikinaho hahmottaa yhteisöllisen toiminnan perustuvan “nyt-hetkeen ja siihen liittyvään läsnäoloon”. Hänen mukaansa yhteisöllinen “tekijyys on luonteeltaan kollektiivista, eikä sitä voi omistaa tai esineellistää”. Tästä näkökulmasta yhteisöllisen tai sosiaalisesti sitoutuneen teoksen vieminen toiseen paikka-yhteyteen on hänen mielestään ongelmallista.²² Vaikka se olisi ongelmallista, sen osittainkin vieminen voi tuoda teoksesta esiin kiinnostavia piirteitä. Toisinaan voi olla hyvä tarkastella teosta toisessa kontekstissa, osana nykytaiteen diskurssia, mikäli se on ollut siitä matkan päässä. Kas! -ryhmälle matka näyttelyn avajaisiin kaupungin laidalta, Kontulasta, oli pitkä henkisesti ja konkreettisesti.

Tori-teoksen yhtenä teemana oli etäisyydet erilaisten todellisuuksien välillä. Teoksessa ilmeni kaksinaisuus, kun osa siitä oli olemassa näyttelytilassa, osa tori.fi-sivustolla internetissä.

21. Hanke oli mukana Kuva+tila-näyttelytilassa järjestetyssä Kynsiä ja kytköksiä -näyttelyssä.

22 Heikinaho 2019, 79.

3.4 Minimaalisesti – sataprosenttisesti

Taiteilija-tutkija Minna Heikinaho tarkastelee kriittisesti hierarkia-asetelmia niin näyttelyvieraan kuin tekijän osalta: “mil-laisen suhteen näyttelyn sisältö, tekijä ja katsoja-kokija muodostavat keskenään ja mitä tapahtuu, kun sisältö ja tekijä erotetaan toisistaan?” Heikinaholla on ollut “tarve vapautua taiteen kentän hierarkiasta, mikä on johtanut tekijyyden kyseenalaistamiseen”. Hän esittää kysymyksen ja siihen vastauksen:

- Voiko taiteilija vapautua taiteen kentän tai instituution hierarkiasta?

- Ei, mutta taiteilija voi siirtyä sivummalle, hävittää tekijyytensä ja löytää uuden paikkansa taiteellisen toiminnan mikro-poliittiselta tasolta, missä pienetkin päätökset saavat merkityksensä.²³

Itselläni tuo kysymys tuli eteen, kun takana oli paljon tuotannollista työtä vaatineita teoskonsepteja. Olin väsynyt. Pohdin keinoja olla taiteilija yhteiskunnassa minimaalisimmalla mahdollisella tavalla, julkaisematta mitään, mutta samaan aikaan sataprosenttisesti itselle rehellisenä. Ajattelin, että on poliittinen valinta olla taiteilija ja pitää kiinni siitä identiteetistä. Se voisi olla alku. Entä sitten? Jokin ele kaupunkitilassa? Ele kotona? Missä taide tapahtuu ja välittyä omassa elämässä ja ympäristössä? Jospa kauttani leviäisi kuin kuiskauksina jotain ajatuksia ja taideimpulsseja maail-

malle. Tuottaisin merkityksiä autonomisena yksikkönä, niissä sosiaalisissa kuo-vioissa missä kulloinkin satun olemaan.²⁵ Tähän liittyen tein kokeiluita, jotka eivät kuitenkaan olleet täysin immateriaalisia. Ne olivat pikseleinä tori.fi-ilmoitusten muodossa.

21 Heikinaho 2019, 79.
22 Heikinaho 2019, 78.
23 Heikinaho 2019, 84.
25 Löysin sukulaaisuutta näihin pohdintoihin liittyen Lucy R. Lippardin kokoamasta näyttelykokoelmasta, *Six Years: The dematerialization of the art object from 1966 to 1972*. Kokoelma kuvaa varhaisen käsitetaiteen kentälle sijoittuvia teoksia.

3.5 Instituutiokitka

Toimittaja Asta Leppä kuvasi essees-sään Vapaa ahdistumaan länsimaissa meneillään olevaa ahdistusepidemiaa lainaten sosiologi-filosofi Zygmunt Bau-mania. Bauman kuvaili modernia aikaa “notkeaksi” tai pikemminkin “nestemäi-seksi”: *liquid modern*. Se viittaa siihen, miten kaikki on liikkeessä ja epävakaa. Hän kuvaa meidän olevan astioita, joissa aatteet, muodit, mielipiteet ja yhteisöt loiskuvat. Vanhat yhteisöt ovat hajonneet ja oma elämä on rakennettava yksin maailmassa, jossa on loputtomasti valin-nan vapautta.²⁶ Se kuulostaa tutulta, sa-manlaiselta kuin taidemaailma, hiukan ahdistavalta. Kuvataiteen kenttä on hyvin pirstaloitunutta, siitä on vaikea saada kokonaiskuvaa. Viimeisen sadan vuoden aikana sen kaanoniin on sisälly-tetty monenlaisia praktiikoita. Silti aina jotain jää historiankirjoituksen ulkopuo-llelle. Niitä palasia ehkä löydetään myö-hemmin ja niitä kokoavat taidehistorioit-sijat arkeologien tavoin. Hierarkiat ovat kuitenkin pysyneet. Taidetta arvotetaan. Eräs kollega sanoi näin:

Taiteilijan tehtävä on palvella muuta yhteiskuntaa. En päässyt Taidemaalariili-ton jäseneksi ja lopulta ajattelin, että pi-täkää tunkkinne. Taidemaailma on hyvin arvottava. Teen taidetta tavallisille ihmi-sille ja menen omia polkujani. Kirjoitan nyt väitöskirjaa taiteesta ulkomaiseen yliopistoon. Ajattelen saavani sitä kautta jalansijaa taiteen hierarkiassa.

Miksi kaikki taide ei ole samanarvoista? Pitäisikö sen olla? Olen tehnyt paljon

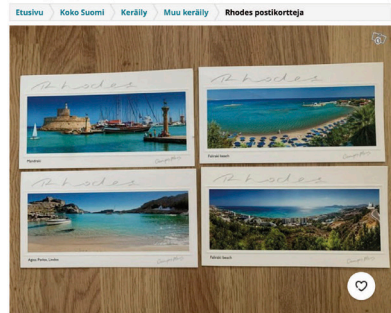
teoksia taideinstituutioiden ulkopuolelle, jolloin se voi olla hyvinkin vapaata määri-telmistä. Asuin Porissa 2009–15. Siellä oli vapaa ilmapiiri: mitä vain sai kokeilla taiteilijana ja kaikki oli mahdollista, sillä tilat ja välineet sai usein halvalla tai ilmai-seksi käyttöön eikä ollut tunnetta kilpai-lusta. Paikalliset kulttuurilaitokset ja toi-mijat olivat helposti lähestyttäviä ja niiden apuun pystyi luottamaan. Työs-kentelin mm. Tehdas ry -kollektiivissa ja Nyte ry:ssä. Järjestimme paljon tapahtu-mia. Yhteistyötä tehtiin muiden alojen taiteilijoiden kanssa fluxuksen henges-sä. Hierarkiat tuntuivat kaukaisilta. Vaikka työskentely tuntui hyvin omaeh-toiselta, koin tarvetta analysoida ja argu-mentoida omaa tekemistäni. Samalla paljastui jokin riippuvuussuhde. Ammat-tikieltä muokataan ja sitä käytetään ensi-sijaisesti juuri instituutiiossa.

Kun haarukoin tämän tekstin aihepiiriä, tuli vastaan instituutiokritiikki, johon viita-taan taidehistoriassa ja jota sisältyi mm. Mierle Laderman Ukelesin teoksiin, joista aiemmin kerroin. Instituutiokritiik-kin voi nähdä yhtenä paikkasidonnaisen nykytaiteen genrenä, joka ei aina välttä-mättä varsinaisesti suoraan kritisoi tai

26. Leppä 2024, B24.

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Annetaan**
10 huhtikuuta 19:10

4

ISOT
KUVAT

Rhodes postikortteja

Annetaan Rhodokselta tuotuja postikortteja

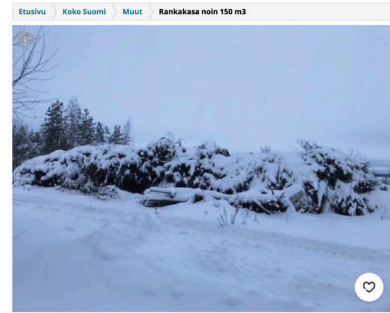
Vain nouto Viikin Prisman lähetytilä

Ota yhteyttä ilmoittajaan Liija

Lähetä viesti Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Myydään**
9 maaliskuuta 09:14

5

ISOT
KUVAT

Rankakasa noin 150m3

500€

Kokopuuna 2019 korjattu rankakasa noin 150m3, Taipalsaari Suur-Saimaantie, hinta 500

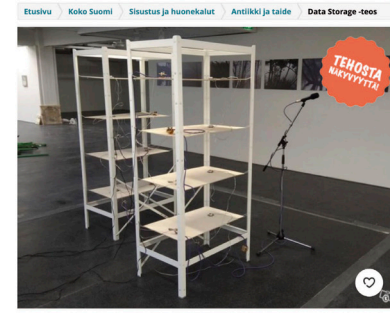
Yhteydenotot numeroon 0400 22 2211

Ota yhteyttä ilmoittajaan Lapin Terminaalit Oy

Lähetä viesti Näytä numero

Category:
Posted: **For sale**
19th of March 4:12 pm

8

ISOT
KUVAT

Data Storage

5 000€

Interactive sound art installation that portrays the travel of information through a system of shelves, contact speakers, microphones and delay equipment. All technology hand made by the artist.

2 shelves, each one 85 x 55 x 190cm

Maker: Sjors Hoogerdijk
www.sjorshoogerdijk.com

Contact the advertiser Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Annetaan**
16 huhtikuuta 15:57

7

ISOT
KUVAT

Hiekkaa

Peräkärriyllinen hiekkaa vaihdetaan juhla Mokka-pakettiin. Kasan viereen pääsee kärryllä, hiekka täytyy lapioida itse.

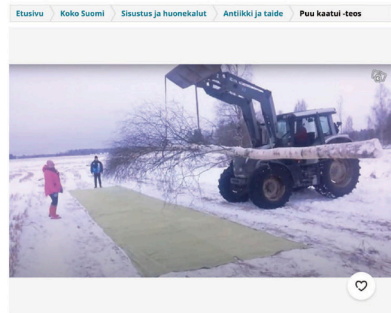
Nouto viikonloppuna tai arki-iltaisain Mellunkylästä.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Heidi

Lähetä viesti Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Myydään**
9 maaliskuuta 10:54

8

ISOT
KUVAT

Puu kaatui

4 000€

"Puu kaatui. Tein sille käärinliinat."

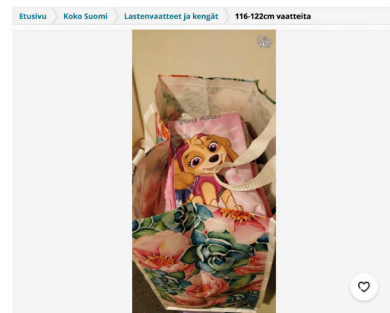
Teokseen sisältyy kaksi kuvaa, joista ensimmäinen on isokokoinen fotogrammi syanotyypialla kankaalle (3x15m). Toinen kuva on sen tekoprosessista (Reisjärvi, 3.1.2021, klo 10-14). Tekijä: Anne Roininen.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Annetaan**
20 huhtikuuta 00:03

9

ISOT
KUVAT

116-122cm vaatteita

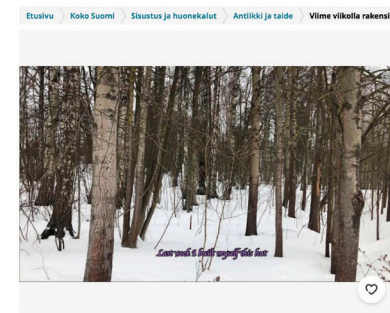
Annetaan kassillinen vaatteita, näissä on joku haju, jota herkkänä en kestä. Pesty etikan kera, tuuletettu, ei niin voimakas haju enää. Jos haluat niin tsekkaa ja heitä sitten pois jos ei käy. Muutamassa oli reikää ja tahraa mutta pistin nekin kassiin. Vain nouto.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Hannele

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Myydään**
21 huhtikuuta 14:30

11

ISOT
KUVAT

Viime viikolla rakensin itselleni majan

7 000€

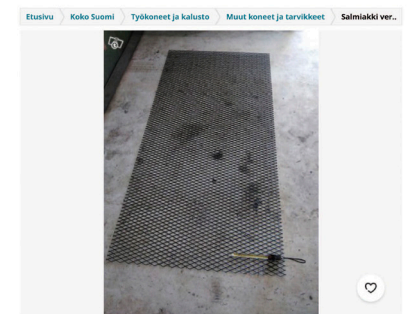
Videoinstallaatio koostuu vihreiksi maalatuista kepeistä, keraamisista veistoksista, polyester-tyynyistä ja videoista. Tekijä: Aino Autere

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty: **Myydään**
20 huhtikuuta 10:27

10

ISOT
KUVAT

Salmiakki verkko 4kpl.

150€

Koko 1000 x2000 uusia 4kpl

Ota yhteyttä ilmoittajaan Heikki

Lähetä viesti Näytä numero

arvostele mitään taideinstituutiota, vaan se voi tarkastella taidetta yhteiskunnan osana taiteen omin keinoin. Kuvataideakatemiaa edeltävät, visuaalisen kulttuurin opintoni pohjasivat kriittiseen ajatteluun. Genrenä ja ajattelutapana instituutiokritiikki on lähellä *Tori*-teosta.

Olen työskennellyt taideinstituutioissa, niiden ulkopuolella sekä yhteistyössä niiden kanssa. En tiedä, mikä olisi ollut se instituutio, jota kritisoin. Olisiko se ollut Kuvan Kevät -näyttely, instituutio itsessään? Se aiheutti kitkaa. Meidän ryhmän Kuvan Kevään valmisteluihin liittyi poikkeuksellisen paljon konflikteja, mikä teki ilmapiiristä vaikean. Koronapandemia aiheutti paljon käytännön ongelmia, lisäsi henkistä taakkaa ja nosti esiin epävarmuuksia. Stressaantuneet ja paineistetut opiskelijat keräsivät nimilistoja vaatiakseen näyttelyn perumista tilanteen epävakauden takia. Sosiaalisesti tilanne oli hankala kaikille, myös niille, joiden työskentelyä pandemia ei sinällään haitannut. Ilman pandemiaakin Kuvan Kevät tuntui siltä, kuin joutuisi tunkeutumaan liian ahtaalle takapenkille yrittäen saada mukavaa lepoasentoa – hiukan epämukavalta. Kuvan Kevät -instituution pohtiminen oli yksi *Tori*-teokseni lähtökohdista.

3.6 Torille

Ote työskentelypäiväkirjasta 10.02.2021:

Tänä keväänä, tässä näyttelyssä halusin ajatella seuraavia asioita.

erilaiset taiteen tekemisen tilat
erilaiset taiteen tekemisen konventiot
erilaiset taiteen tekemisen tavat
erilaiset taiteen esittämisen tilat
erilaiset taiteen esittämisen konventiot
erilaiset taiteen esittämisen tavat
erilaiset taiteen arvottamisen tilat
erilaiset taiteen arvottamisen konventiot
erilaiset taiteen arvoituksellistamisen tavat

3.7 Toritekniikka

Tori-teoksen osat olivat: veistosobjekti seinällä, massatuotekaukalo lattialla veistoksen edustalla, halsteriteline kaukalossa, zine ja ilmoitukset tori.fi-sivustolla. Zine oli vapaasti jaossa ihmisten mukaan otettavaksi. Ilmoitukset olivat muiden taitelijoiden teoksista, jotka sijaitsivat lähellä tässä kuvailtua installaatiotani. Tein ilmoitukset myös omista teoksistani: Puu kaatui ja alla kuvailtu veistosobjekti.

Veistos

Tein seinälle ripustetun veistoksen, tai objektin, kuten sitä myös kutsuin. Ajattelin sitä enemmän porttina teokseen, kuin itsenäisenä taideteoksena. Se oli kuin leikattu irti olohuoneen seinästä. Sen tarkoitus oli laivasteen tavoin viitata johonkin tilaan. Se oli muistuma joistakin kodeista, joissa olin käynyt. Käytin paljon aikaa sen sommiteluun ja materiaalivalintoihin. Sen tasainen, geometrinen pyöreys oli tarkoituksellinen kontrasti, viite johonkin moderniin. Oli yllättävän työlästä saada käsiin juuri sellaista hyllylevymateriaalia, jota halusin käyttää. Etsin halpaa lastulevyä, jonka laminaatti näyttää vaalealta, hieman kellertävältä koi-vulta. Kodeissa oli sellaisesta levystä valmistettuja pöytiä ja hyllyjä 1980- ja 90-luvuilla. Hiljattain huomasin kirpputorin käytettyjen kalusteiden vastaanottopisteellä erillisen kiellon niiden tuomiseksi. Niitä ei saa menemään asiakkaille edes ilmaiseksi, joten niistä muodostuu vain jättekulua. Olin tyytyväinen, kun löysin aikakautta edustavia tapettirullien jämiä, joita tarvitsin veistoksen seinää-osaan.

Sain kuulla tässä seinälle ripustamassani elementissä olevan yhtymäkohtia Roy Anderssonin elokuvaan. Hänen melankolinen absurdi komediallinen maailmansa tuntuu tutulta ja yhteys oli helppo nähdä. Voisin mainita omissa teoksissani piilevän huumorin, mutta sellaiset tulkinnat on turvalli-

sinta jättää muille. En yritä tehdä hauskaa tai hassua. Jos niin käy, en voi sille mitään. Sen voin kuitenkin mainita, että tämän toriteoksen parissa minulla oli hauskaa!

Zine

Pyysin ja sain luvat taitelijoilta, joiden teokset olivat näyttelyssä lähellä omaani, laittaakseni heidän teoksensa myyntiin tori.fi-sivustolle. Tein ilmoitukset nimellä Kuvan Kevät. Eräällä tavalla ajattelin tätä teosta myös varjonäyttelynä varsinaiselle. Entä, jos koko näyttely olisi ollut esillä vain siellä? Voisiko koittaa sellainen päivä, että Taideyliopiston Kuvataideakatemiaan vuotuinen loppuönyayttely olisikin esillä markkinoilla? Ei netissä, vaan oikealla torilla, missä on ihmisvilinää, kalaruokien katkua ja munkkikahvit. Metrilakulaarien vierestä löytävä koju tai kontillinen nykytaidetta voisi olla raikas ele ja samalla täysi mahdollisuus. Olisin jäänyt yksin tällaisen ehdotuksen kanssa.

Rinnastin tekemäni myynti-ilmoitukset netistä poimimiini. Näiden rinnastusten muodoksi valikoitui zine. Sain sitä varten konsultaatiota alan osaaajalta, Tuukka Kailalta. Ilman sitä en ehkä olisi osannut ajatella sitä, että voisin liittää teokseni myös jonkin kirjallisen perinteen muotoon.

Etusivu

Uusimaa

Sisustus ja huonekalut

Antiikki ja taide

Puu kaatui -teos

Hakutulos

Seuraava »

Kuvan Kevät

Torin käyttäjä maaliskuusta 2021

Uusimaa

Helsinki, Myllypuro

Lähetä viesti

Auts! Tuliko kuhmu pulkkamäessä?

Varaa aika →

PIKKUJÄTTI®
LASTENJÄNNUORIEN LÄÄKÄRIASEMA

Puu kaatui

Puu kaatui -teoksen myynti-ilmoitus tori.fi-sivustolla. Kuvassa näkyy laajemmin Torin todellisuus, joka pyyhkiytyi zinen A5-koosta pois. Näyttökuvaa Anne Roininen.

Ensin ajattelin olevani tekemässä jotain lehdykkää. Yhtäkkiä sen takaa paljastuikin kokonainen genre. Viitataan tässä taiteilijakirjoihin ja muihin julkaisuihin, joita kuvataiteilijat tekevät.

Yksi teoksistani on vienyt minua työskentelemään sadoissa kodeissa.²⁷ Kierrän kerrostaloissa ja pyydän asukkaita mukaan yhteisen valoinstallaation tekemiseen kodeista käsin. Jälkinä niistä tapaamisista kotien ikkunoihin syttyy värejä. Niissä tapahtuneita kohtaamisia ja keskusteluja ei voi sellaisenaan jakaa eteenpäin, sillä kodit ovat yksityistä, luottamuksen aluetta. Kodit sinällään alkoi kiinnostaa teosten materiaalina. Tuomalla keskiöön ihmisten kodeista peräisin olevaa materiaa, pääsin käsittelemään aihepiiriä *Tori*-teoksen kautta. Yksityisen ja julkisen rajapinta, jonkin henkilökohtaisen mutta anonyymien tuominen osaksi teosta oli ollut pitkään mielessä.

Ilmoitukset, jotka valitsin, olivat sellaisia, jotka jollain selittämättömällä tavalla pysäyttivät. Lopullisiin valintoihin vaikutti myös niiden estetiikka. Niiden kieli ja kuvat kiehtoivat. Ne kertoivat tai arvuuttelivat, vihjasivat jotain tekijöistään. Todellisuudessa en tiennyt heistä mitään. Vaihtelin teosten paikkaa ja zinen jonkinlaista dramaturgiaa. Asettelin Kuvan Kevät-teoksista tekemiäni ilmoituksia vuoropuheluun. Outoutin niitä. Tavalliset ilmoitukset alkoivat näyttää teoksilta, ja teokset ehkä joltain muulta. Erilaiset todellisuudet kohtasivat.

Löytämäni ilmoitukset olivat julkisia, kaikkien löydettävissä. Pohdin sitä, onko oikein käyttää luvatta toisten tekemiä ilmoituksia. Varmuuden vuoksi poistin tai muokkasin tiedot, joiden kautta ilmoituksen tekijöitä olisi voinut olla tunnistettavissa. Jos nyt tekisin samanlaista teosta, kirjoittaisin heille. Tässä teoksessa päädyin jättämään sen vuoropuhelun pois. Johonkin oli vedettävä raja siitä, mitä kaikkea sisällytän teokseen. Ihmisten lähestyminen olisi ollut jo toisen teoksen aihe. Tätä kirjoittaessani työn alla on yksi sellainen.

Englanninkielisen käännöksen ilmoituksen teksteistä teki Elina Lähteenmäki, seuraten tarkkaan alkuperäisiä versioita. Zine oli A5-koossa, sivuja siinä oli 34. Paperi oli mattapintainen, tavallista kopiopaperia hiukan paksumpi. Kannot olivat yksiväriset, samaa sävyä, kuin Torin logo. Ilmoitusten kuvat poimin kuva-kaappauksina, mutta niiden tekstit täytyi kirjoittaa ja koota erikseen. En korjannut niiden sisältämiä kirjoitusvirheitä. Valitsin fontin, joka muistutti Torin käyttämää. Kannessa oli valkoisella tekstillä yhden Torista poimitun ilmoituksen teksti:

[Tuskin onnistuu, mutta yritetään](#)

[Billnäsin pöydän pitkän laatikon alla olevaa osaa kaivataan. Kuvasta näkyy, mistä on kyse. Pituus 91cm.](#)

[Ota yhteyttä ilmoittajaan Jukka](#)

Ilmoitukset tori.fi-sivustolla

Kiitokset luottamuksesta opiskelutovereille ja kanssataiteilijoille, jotka pyynnöstäni muokkasivat antoivat omat teostekstinsä ja -kuvansa käyttööni. Hankalinta heille oli miettiä teoksilleen hinnat, jotka eivät ehtineet mukaan zinen ensimmäiseen painettuun versioon. Omat teokset ovat tekijöilleen monella tapaa herkkiä asia, joten pyrin olemaan hyvin tarkka eettisyydestä. En tietenkään halunnut, että kukaan mukaan pyytämistäni taiteilijoista kokisi minkäänlaista huonoa oloa ilmoitusten julkaisun seurauksena. Olin yllätynyt siitä, miten ilahtuneita he olivat, kun pyysin heitä jakamaan minulle teosten tiedot tähän käyttöön. Tuli olo, että ehkä opiskelijat toivoisivat enemmänkin jotain yhteistä tekemistä ja mukanaoloa. Ehkä se myös toi jotain odottamatonta jännitystä. En voinut itsekään tietää, mitä ilmoitusten julkaisemisesta seuraisi. Oli kiinnostava seurata, moniko ihminen näki ilmoitukset ja odottaa, saisinko jotain viestejä aiheeseen liittyen. En mainostanut ilmoituksia missään tai pyrkinyt tuomaan niitä esiin. Ele itsessään oli oleellinen asia, teosten siirtäminen väliaikaisesti toiseen kontekstiin. Ilmoitukset säilyvät esillä Torin järjestelmässä noin kahden kuukauden ajan, ellei myyjä uusi niitä. Minä en uusinut. Rehellisesti sanottuna, olin muissa maailmoissa. Jäin äitiyslomalle näyttelyn aikana, vauva syntyi heinäkuussa. Toisessa elämäntilanteessa olisin saattanut jatkaa netti-ilmoitusten parissa työskentelyä jollain tavalla.

Yhteen teokseen liittyen sain hauskan viestin, joka ironisoi asetelmaa. Viestin lähettäjä oli valmis ostamaan yhden teoksista kaurahiutalepakettia vastaan. Vastasin siihen kertomalla, että välitän viestin taiteilijalle. Hän otti viestin huvittuneena vastaan, mutta jätti keskustelun siihen.

27. Roininen, kotisivu 24.03.2024.

3.8 Tori-maisema

Suhde yleisöön tuntui moninaiselta ja jännittävältä teoksen levittyessä näyttelytilan ulkopuoliseen maailmaan, arvaamattomaan internettiin. Yritin olla ärsyttämättä ketään. Osana teoksen sosiaalista maisemaa olivat myös näyttelyn muut taiteilijat, erityisesti he, jotka osallistuivat teoksen tekemiseen. Halusin selventää heille mahdollisimman tarkasti, mistä oli kyse, mihin olin heitä pyytämässä mukaan. Ennen näyttelyä oletus yleisöstä oli se, että paikalla käy enimmäkseen muita kuvataiteen ammattilaisia. Sen vuoksi tuntui siltä, että esille voi viedä teoksen, joka ei selitä itseään liikaa. Yleisö olikin moninaisempi ja kaikenlaisille teoksille oli paikkansa. Tekemäni zine on itsessään vastaus kysymykseen siitä, millaiseen sosiaaliseen maisemaan teokseni sijoittui.

Opinnäytteeni kaikki taiteelliset osat olivat esillä Kuvataideakatemiaan tiloissa, jolloin niiden yleisöt olivat keskenään melko identtiset. Jos olisin tietoisesti miettinyt tähän tekstiin valitsemaani lähestymistapaa – yleisöä – jo teoksia tehdessä, olisin sijoittanut ne erilaisiin paikkoihin. Kuten aiemmin mainitsin, teokset jatkoivat kulkuaan opinnäyttelykontekstin jälkeen muihin tiloihin. Niiden laajempi analysointi ei kuitenkaan mahdu tähän opinnäytteeseen.

Kuvan Kevät -teoksen teema jatkui Ylikiimingissä kesällä 2023:

suurin osa meitä ympäröivistä tavaroista on kaukana valmistettua, pitkän matkan takaa laivattua. Niiden raakamateriaalit on kaivettu paikoista, joiden sijaintia voimme vain arvailla. Silti ne osaltaan rakentavat kuvaa itsestämme ja laajemmin katsottuna siitä paikasta, jossa elämme. Miten nämä globaaleilta tavaramarkkinoilta hankitut tavarat ovat suhteessa paikallisidentiteettiin? Hankin paikallisista kodeista internetin markkinapaikkojen kautta tavaroita veistosmateriaaliksi. Rakensin torikatoksessa niistä veistoksia ja teoskokeiluita keskellä kylää yhdessä kuvanveistäjä Heidi Keistin kanssa. Ripustin niitä esille. Valokuva Anne Roininen.

Lopuksi

Tehtyäni listat yleisöistä havaitsin, että ne eivät yksin riitä kuvaamaan sitä aluetta, josta olin kiinnostunut. Kysymys yleisöstä ei silti ollut turha. Se sai minut myös pohtimaan itseäni yleisön jäsenenä: mistä vaikutun, mistä en. Kuvataiteilijuuden kentän ulkopuolisen käsitteen tuominen keskusteluun voi myös auttaa havainnoimaan omaa taiteen lajia ja saada aikaan uusia tekemisen tapoja. Tässä tapauksessa kävi niin. Tämä teksti on ollut kartoitus omasta suhteestani omaan työskentelyyni: jatkossa tiedostan ja voin pysähtyä miettimään, kenen katseelle ensisijaisesti haluan teokseni altistaa – kenelle erityisesti haluaisin puhua ja miten heidät tavoittaa.

Yleisösuhteesta on kirjoitettu esitystaiteen, taiteen tuottamisen ja kuratoimisen näkökulmasta, ei niinkään kuvataiteilijan. Yhteisötaide on kuvataiteen kentälle sijoittuva ilmaisumuoto, jota tuo näkökulma koskettaa. Sen alan kirjallisuudesta tuli vastaan pysäyttävä huomio: juridiikassa yleisö tarkoittaa todistajaa. Se onkin mielenkiintoinen näkökulma hahmotella sosiaalinen maisema, jota pyrin tässä tekstissä havainnoimaan: teoksen todistajat.²⁸ Halusin tässä tekstissä kiinnittää huomiota siihen, että aivan kaikki, myös ei-osallistavat teokset sijoittuvat tiloihin, jotka eivät ole neutraaleja. Niitä kehystää erilaisten todistajien läsnäolo.

Iranilainen taiteilija Navid Afzalnia kertoi, että hänen kotimaassaan hallinto haluaa estää ihmisten ajatusten vaihtoa ja yhteentulemistä. Sen vuoksi yhteistyö sinällään on hänelle poliittisen vastarinnan muoto.²⁹ Yhteisen tekemisen voi täällä ajatella vastarintana vallalla olevaa, individualistista ajattelutapaa vastaan. Kun pyydän ihmisiä mukaan teoksiini, paljastan itseni, en jää piiloon, enkä jää yksin – neljäs seinä rikkoutuu.³⁰ Se on kannanotto kohtaamisen puolesta. Silloin, kun toimin oman kuplani ja varsinkin kuvataiteen tavanomaisten esityspaikkojen ulkopuolella, lisääntyy Heikkilän mainitseman perustamattoman yhteisön moninaisuus.

Kiitokset avusta ja keskusteluista tämän tekstin ja sen aiheiden parissa Mia Kivinen, Riikka Stewen, Tellervo Kalleinen, Mikki Noroila, Elina Saloranta, Laura Lohiainen, Marika Orenius, Lea Kantonen, Eeti Piironen, Mimma Tuomisalo, Paula Korte, Markus Palmén, Andrea Coyotzi Borja ja Kaisla Kyyhkyinen!

28 Äikäs 2010.

29 Afzalnia 29.2.2024.

30 Neljäs seinä viittaa näyttämötaiteissa kuvitteelliseen seinään esiintyjien ja yleisön välissä. Sen rikkoutuminen tarkoittaa sitä, että esiintyjä tarkoituksellisesti osoittaa ymmärtävänsä yleisön olemassaolon ja seinä katoaa. Sitä käytetään myös muilla taiteen aloilla, kuten kirjallisuudessa ja sarjakuvassa.

Lähdeluettelo

PAINETUT LÄHTEET

- Heikkilä**, Martta. 2012. *Kritiikin yleisö ja taidekriitikin monet kriteerit. Taidekriitikin perusteet*. Toim. Martta Heikkilä. Helsinki: Gaudeamus Oy, 238–9.
- Heikinaho**, Minna. 2019. Harjoitus II, jossa kertojaminä asettuu tutkijan rooliin ja löytää tavan tutkia. *Etappeja, Kuvataideakatemia*n tohtoriohjelman 20 vuotta. Toim. Mika Elo, Lea Kantonen & Petri Kaverma. Helsinki: Taideyliopiston Kuvataideakatemia, 79, 84.
- Jackson**, Shannon. 2011. *Social Works*. New York: Routledge, 84–5.
- Jensen**, Anna. 2023. *Encyclopedia of In-Betweenness. An Exploration of a Collective Artistic Research Practice*. Espoo: Aalto ARTS Books.
- Kantonen**, Lea. 2005. *Teltha – Kohtaamisia nuorten taidetyöpajoissa*. Helsinki: Like.
- Kauppinen**, Juha. 2019. *Monimuotoisuus*. Helsinki: Siltala.
- Leppä**, Asta. 9.3.2024. Vapaa ahdistumaan. *Helsingin Sanomat*, 67(44876), B24.
- Noë**, Alva. 2019. *Omituisia työkaluja. Taide ja ihmisluento*. Suomentanut Tapani Kilpeläinen & Eurooppalaisen filosofian seura ry. Tampere: Eurooppalaisen filosofian seura ry, 46, 126–7, 130.
- Rautio**, Pessi. Taide hakee kontakteja. *Taide-lehti*, 2/2023.
- Äikäs**, Topi. 2010. Yleisö. *Ankaraa ja myötätuntoista kuuntelua. Keskustelevaa kirjoitusta paikkasidonnaisesta taiteesta*. Toim. Kantonen, Lea. Helsinki: Yliopistopaino, 211–213.

PAINAMATTOMAT LÄHTEET

- Afzalnia**, Navid. Modes of Artistic Collaboration, Kuvataideakatemia, 29.2.2024.
- Roininen**, Anne. 2021. 'A Tree Fell' in Kamppi. Video. Anne Roininen, Youtube-videopalvelu, julkaistu 27.4.2021, <https://www.youtube.com/watch?v=XMScuxtGFTY> 24.3.2024.
- Saastamoinen**, Riku. Keskustelu, Teatterikorkeakoulu, 11.02.2021.
- Schibsted**, <https://schibstedforbusiness.com/fi/tori/> 18.04.2024.
- Seppälä**, Mia. *Tori Project* <https://miaseppala.com/works/> 10.03.2024
- Stewen**, Riikka. Nykytaiteen historia, Kuvataideakatemia, 12.2.2024 ja 11.3.2024.

TAUSTAKIRJALLISUUTTA

- Bishop**, Claire. 2012. *Artificial Hells. Participatory Art and the Politics of Spectatorship*. London: Verso.
- Lippard**, Lucy R. 1973. *Six Years: The dematerialization of the art object from 1966 to 1972...* Toim. Lucy Lippard. New York: Praeger
- O'Doherty**, Brian. 1986. *Inside the White Cube – the Ideology of the Gallery Space*. San Francisco: The Lapis Press.
- Turkko**, Antti. 2015. *Ajattelua villissä tilassa – tilakokemus ääriiviivana ja ajattelun muotona*. Kaarina: Porin taidemuseo ja Aalto-yliopisto, Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu.

Kuvaluettelo

- 6–7 Syanotypiafotogrammin vedostustilanne Reisjärvellä 2021. Valokuva Anne Roininen.
- 14–15 *Social Mycelium, Endless Process* -näyttely, 2018. Valokuva Anne Roininen.
- 19 *Tori*-teoksen rakenteellisten osien testailua ja sommittelua Kuvataideakatemia kuvanveiston tiloissa Levytiellä. Valokuva Anne Roininen.
- 20 Yksityiskohta *Puu kaatui* -teoksesta. Valokuva Anne Roininen.
- 23 Still-kuvia videosta, jossa puu kaatui. Videon kuvaus Mia Kivinen.
- 26–27 Syanotypiafotogrammin vedostustilanne Reisjärvellä. Kuvassa ympärillä olevat ihmiset huolehtivat, että kangas pysyy suorana, kun puu lasketaan sen päälle. Valokuva Anne Roininen.
- 30 *Puu kaatui* -teos sijoitettuna Emil Cedercreutzin museon kansantieteellisen kokoelman rekiosastolle. Valokuva Anne Roininen.
- 31 *Puu kaatui* -teos Kampin ostoskeskuksessa. Valokuva Anne Roininen.
- 33 *Puu kaatui* -teos esillä Exhibition Laboratoryssa 2021. Valokuva Anne Roininen.
- 36–37 *Tein tilanteen* -installaation yksityiskohta. Metsäkuvasta tehty projisointi kiiltävällä verhokankaalla. Valokuva Anne Roininen.
- 38–39 *Tori* -installaatio esillä Kuvan Kevät -näyttelyssä, 2021. Valokuva Anne Roininen.
- 47 Ote työskentelypäiväkirjasta. Näyttökuvana Anne Roininen.
- 56–57 *Puu kaatui* -teoksen myynti-ilmoitus tori.fi-sivustolla. Kuvassa näkyy laajemmin Torin todellisuus, joka pyyhkiytyi zinen A5-koosta pois. Näyttökuvana Anne Roininen.
- 59 *Made in Ylikiihinki* (2023). Yksityiskohta installaatiosta. Valokuva Anne Roininen.

Tuskin onnistuu,mutta yritetään

Billnäsin pöydän pitkän laatikon alla olevaa osaa kaivataan.Kuvasta näkyy,mistä on kyse.Pituus on 91 cm.

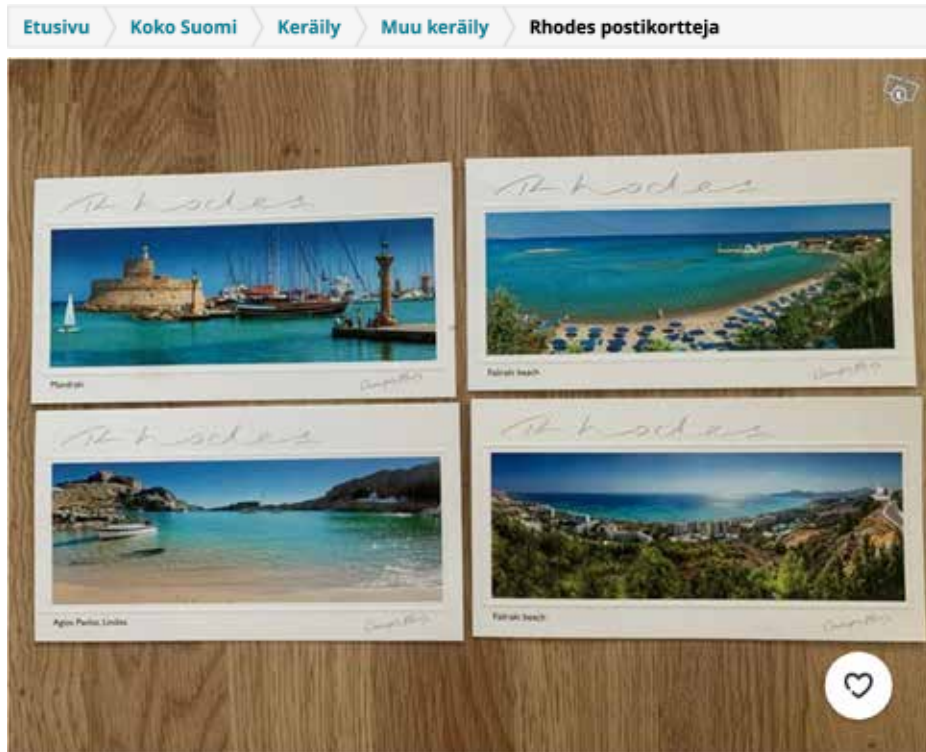
Ota yhteyttä ilmoittajaan Jukka

4	RHODES
5	RANKAKASA
6	DATAVARASTO
7	HIEKKAA
8	PUU KAATUI
9	JOKU HAJU
10	SALMIAKKIVERKKO
11	MAJA
12	MÄNTÄ
13	UNELMA
14	TROPHY THRONE
15	SUOMESTA KARIBIALLE
16	MOTOR CYCLE
17	HARMONIKKA
18	RAIJA
19	TERRAARIO
20	MAAPLÄNTTI
21	VAAHTERANSIIPIRUUVI
22	IKKUNA SYDÄMESSÄNI
23	ONNISTUU
24	SOTA
25	RAPU
26	ERÄKÄMPPÄ
27	TEMPO DULU
28	HEVONEN
29	SÄHKÖHELLA
30	OBJEKTIN TARKOITUS
31	TUSKIN ONNISTUU

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Annetaan
10 huhtikuuta 19:10

4

ISOT
KUVAT

Rhodes postikortteja

Annetaan Rhodokselta tuotuja postikortteja

Vain nouto Viikin Prisman lähetyviltä

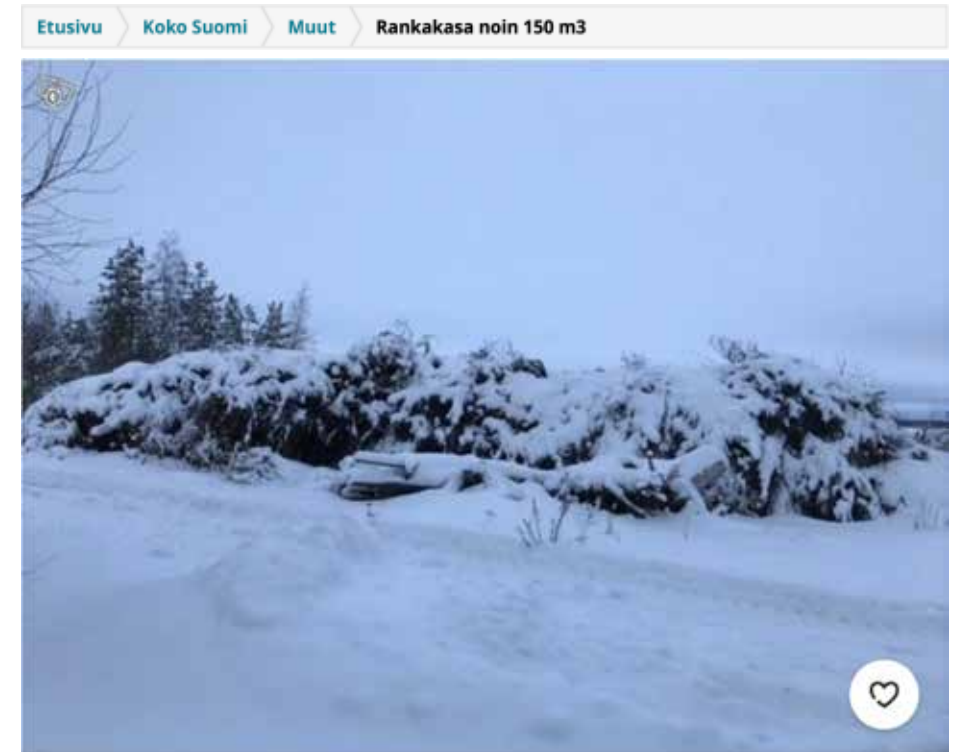
Ota yhteyttä ilmoittajaan Lilja

Lähetä viesti Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
9 maaliskuuta 09:14

5

ISOT
KUVAT

Rankakasa noin 150m3

500€

Kokopuuna 2019 korjattu rankakasa noin 150m3, Taipalsaari
Suur-Saimaantie, hinta 500

Yhteydenotot numeroon 0400 22 2211

Ota yhteyttä ilmoittajaan Lapin Terminaalit Oy

Lähetä viesti Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
19 maaliskuuta 16:12

6

Etusivu > Koko Suomi > Sisustus ja huonekalut > Antiikki ja taide > Data Storage -teos

ISOT
KUVAT

Data Storage

5 000 €

Interaktiivinen äänitaide-installaatio, joka kuvaa informaation kulkemista läpi järjestelmän, joka koostuu hyllystä, värinäkaiuttimista ja kaikkulaitteista. Kaikki tekniikka on taiteilijan käsityötä. Kolme hyllyä, jokainen 85 x 55 x 190cm.

Tekijä: Sjors Hoogerdijk
www.sjorshoogerdijk.com

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Annetaan
16 huhtikuuta 15:57

7

Etusivu > Koko Suomi > Piha ja puutarha > Muu piha ja puutarha > Hiekkaa

ISOT
KUVAT

Hiekkaa

Peräkärnyllinen hiekkaa vaihdetaan Juhla Mokka-pakettiin. Kasan viereen pääsee kärnyllä, hiekka täytyy lapioida itse.

Nouto viikonloppuna tai arki-iltaisain Mellunkylästä.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Heidi

Lähetä viesti

Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
9 maaliskuuta 10:54

8

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Sisustus ja huonekalut](#) [Antiikki ja taide](#) [Puu kaatui -teos](#)

ISOT
KUVAT

Puu kaatui

4 000€

”Puu kaatui. Tein sille käärinliinat.”

Teokseen sisältyy kaksi kuvaa, joista ensimmäinen on isokokoinen fotogrammi syanotypialla kankaalle (3x15m). Toinen kuva on sen tekoprosessista (Reisjärvi, 3.1.2021, klo 10-14). Tekijä: Anne Roininen.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

[Lähetä viesti](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Annetaan
20 huhtikuuta 00:03

9

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Lastenvaatteet ja kengät](#) [116-122cm vaatteita](#)

ISOT
KUVAT

116-122cm vaatteita

Annetaan kassillinen vaatteita, näissä on joku haju, jota herkkänä en kestä. Pesty etikan kera, tuuletettu, ei niin voimakas haju enää. Jos haluat niin tsekkaa ja heitä sitten pois jos ei käy. Muutamassa oli reikää ja tahraa mutta pistin nekin kassiin. Vain nouto.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Hannele

[Lähetä viesti](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
20 huhtikuuta 10:27

10

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Työkoneet ja kalusto](#) [Muut koneet ja tarvikkeet](#) [Salmiakki ver...](#)

ISOT
KUVAT

Salmiakki verkko 4kpl.

Koko 1000 x2000 uusia 4kpl

150€

Ota yhteyttä ilmoittajaan Heikki

[Lähetä viesti](#) [Näytä numero](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
21 huhtikuuta 14:30

11

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Sisustus ja huonekalut](#) [Antiikki ja taide](#) [Viime viikolla rakensi...](#)

ISOT
KUVAT

Viime viikolla rakensin itselleni majan

7 000 €

Teos koostuu vihreiksi maalatuista kepeistä, keraamisista veistoksista, polyester-tyynyistä ja videoista.

Hinta: sopimuksen mukaan.

Tekijä: Aino Autere

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

[Lähetä viesti](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Vesiskootterit, Ostetaan
26 huhtikuuta 11:11

12

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Veneet](#) [Vesiskootterit](#) [Sea-doo rxp 215 mäntä](#)

ISOT
KUVAT

Sea-doo rxp 215 mäntä

Eli tarviis hyväkuntoisen 100mm std männän. Kuvan mallinen.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Jani

 Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:
Osoite:

Myydään
26 huhtikuuta 15:16
Kristallikuja

13

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Asunnot](#) [Myytävät asunnot](#) [Unelmiesi maatila, kaunis kuin k...](#)

Unelmiesi maatila, kaunis kuin koru

550 000€

Jos olet etätyöläinen, hevosenomistaja, sinulla on muita kotieläimiä, harrastat ehkä metsästystä tai kalastusta, puutarhanhoitoa, ja arvostat aitoa perinteistä arkkitehtuuria, tilavaa hirsitaloa, ja klassista kauneutta, niin kenties tämä maatila on juuri sinua varten? Nopeat yhteydet pk-seudulle.

Tien nimi on keksitty. Tarkempia tietoja aidosti kiinnostuneille.

Hinta on lähtöhinta, myytävän tilan minimipinta-ala on 2 ha.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Koti kuin koru

 Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
22 huhtikuuta 12:42

14

Etusivu Koko Suomi Sisustus ja huonekalut Antiikki ja taide Trophy Throne

ISOT
KUVAT

Trophy Throne

Myydään installaatioteos.

Materiaalit: keramiikka, heinä, (jäkälä, kuivat lehdet).

Keraamisen osan koko: syvyys 133cm, leveys 126cm, korkeus 144cm

Taiteilija: Elina Nissinen (Instagram: elina_nissinen)

Neuvottele hinnasta ottamalla yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:
Moottori:

Myydään
25 huhtikuuta 25:33
Ei

15

Etusivu Koko Suomi Veneet Purjeveneet 12 metriä Valtameri vene Finnrist40

ISOT
KUVAT

Valtameri vene Finnrist40

70 000€

Merimaileja mm.Suomesta Karibialle, täysin varustein. Raythonin laitteita, Icom SSB, Sailomat tuulip, Volvo Penta D2-55D, Ebersp keskuslämmitys, aurinkopan, Paguro dieselgen, Anderss, vinssit, Selden-masto askelin, Taylor uuniliesi, Northsails purjeet, raktorilla vedettävä venetraileri. Sisustus saarnia, teak, siisti. Kysy lisää, video ym.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Mirja

Lähetä viesti

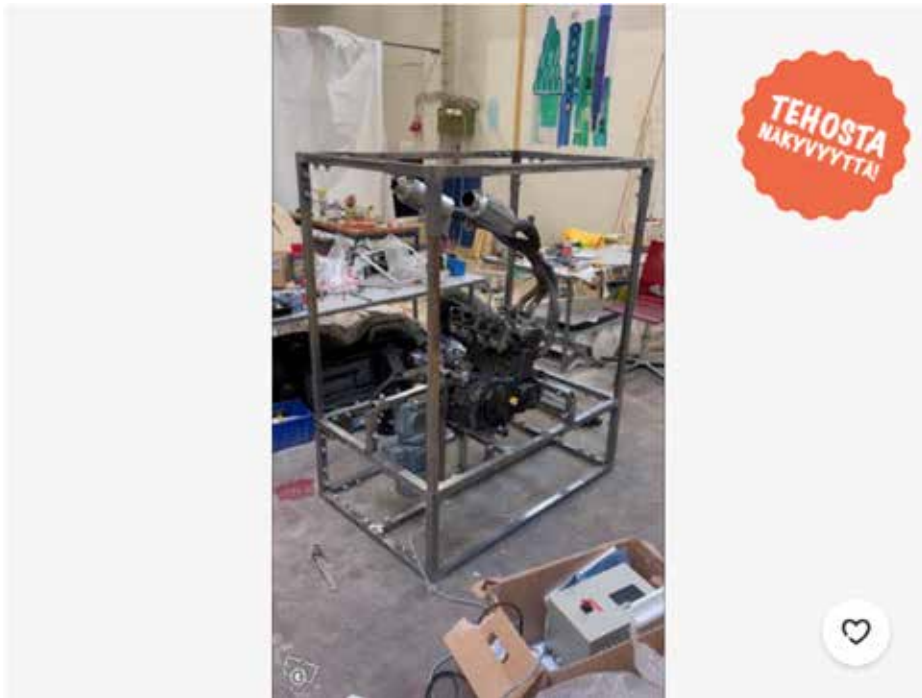
Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
22 huhtikuuta 15:29

16

Etusivu Uusimaa Sisustus ja huonekalut Antiikki ja taide Motor Cycle

ISOT
KUVAT

Motor Cycle

9 200 €

Myydään Motor Cycle. Näyttää uhkaavalta, mutta oikeesti aika lempeä. Pitää kivaa puksutusta ja puhinaa. Kilometreistä ei tietoo. Öljyt just vaihdettu samoihin vanhoihin valutettuihin, samalla öljyproppuun vaihdettu uus prikka. Uudet ketjut ja ketjunkiristin. Muutettu vesijäähdytteisestä ilmajäähdytteiseksi. Vaihteistosta tehty suoravetoinen eli fixed gear, tai puhekielisesti ihan vaan fixi. Kytinkoppa tiivistetty Permatex Supra Blue -tiivistysmassalla, on muuten hyvä massa, ei valskaa! Sähkökäyttöinen, Start & Stop-toiminto löytyy. Eli siis vihreä valinta! Valmistaja: Verner Salonen.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
23 huhtikuuta 11:46

17

Etusivu Koko Suomi Musiikki ja soittimet Pianot, urut ja koskettimet DEGA-harmo..

ISOT
KUVAT

DEGA-harmonikka 5-äänikertainen

2 200€

NO NYT!!! Nyt on harmonikkojen harmonikka: 5-äänikertainen DEGA Timantti Cassotto!!!! Paino: 13.09kg. Painossa ON mukana olkaremmit. Korkeus vain 45,5cm. Kunto; erinomainen. Näitä, 5-äänikertaisia, tosi tosi harvoin myynnissä!!!! Eikä tule toista vastaan ihan äkkiä. Uutta vastaava, villavuorinen laatikko mukana. Tule ja kokeile!!!!!! Jos kysymyksiä, niin soita

Ota yhteyttä ilmoittajaan Tarmo

Lähetä viesti

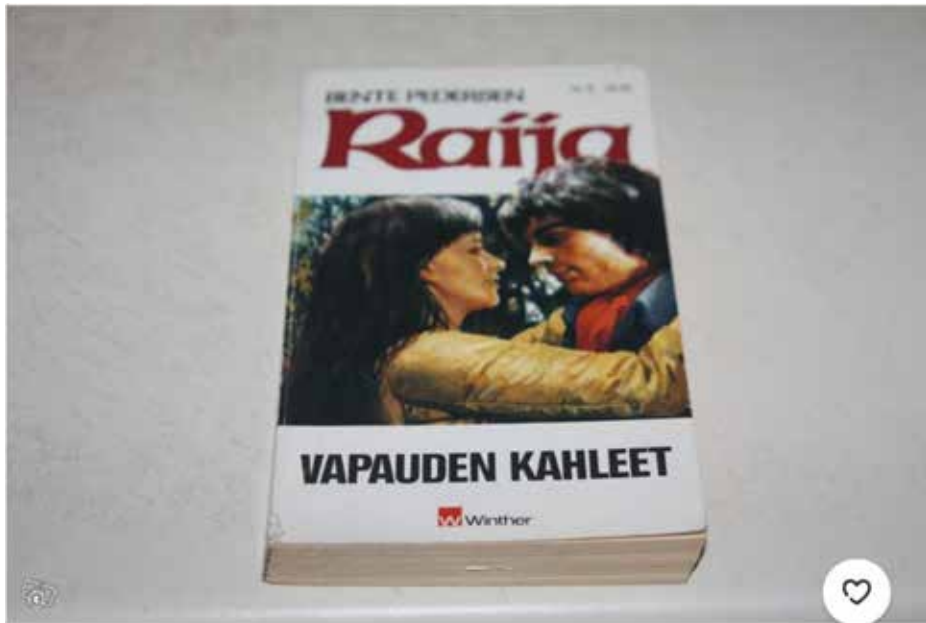
Näytä numero

Kunto:
Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Tyydyttävä
Myydään
13 huhtikuuta 14:30

18

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Kirjat ja lehdet](#) [Kaunokirjallisuus](#) [Bente Pedersen RAIJA VAPA...](#)

ISOT
KUVAT

Bente Pedersen RAIJA VAPAUDEN KAHLEET

2€

Suomentaja Hanna Larkovirta, Kirjapaino Aktietrykkeriet i Trondhjem 1991, Julkaisija Winthers Forlag A/S.

Huolimatta nuoresta iästään(s.1961) Bente Pedersen on erittäin tunnettu kirjailijanimi Norjassa. Hän on koulutukseltaan opettaja ja tuntee läpikotoisin miljöön, jota hän Raija-kirjoissaan kuvaa.

Lähetyskulu lisätään hintaan.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Anna-Riitta

[Lähetä viesti](#) [Näytä numero](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
28 huhtikuuta 11:18

19

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Lemmikkieläimet](#) [Muut eläintarvikkeet](#) [Terraario tarvikkeet.](#)

ISOT
KUVAT

Terraario tarvikkeet.

15€

Exoterran suuri vesiputous ja pari kasvia. Ei tietoa toimiiko enään. Käy hyvin myös koristeeksi.

Vaativat putsausta.

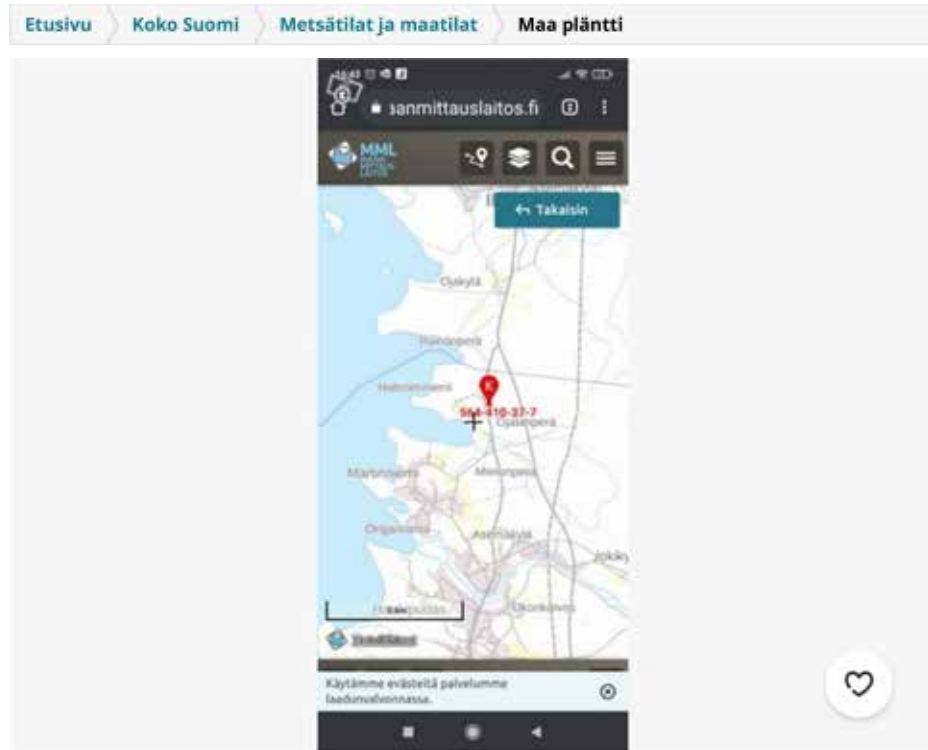
Ota yhteyttä ilmoittajaan Jonna

[Lähetä viesti](#) [Näytä numero](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
23 huhtikuuta 16:52

20

ISOT
KUVAT

Maa pläntti

10 000€

Ostappa minulta reilun hehtaarin kokoinen maapläntti. Itse en tarvitse. Rakenna vaikka talo tai tee mitä tahdot.

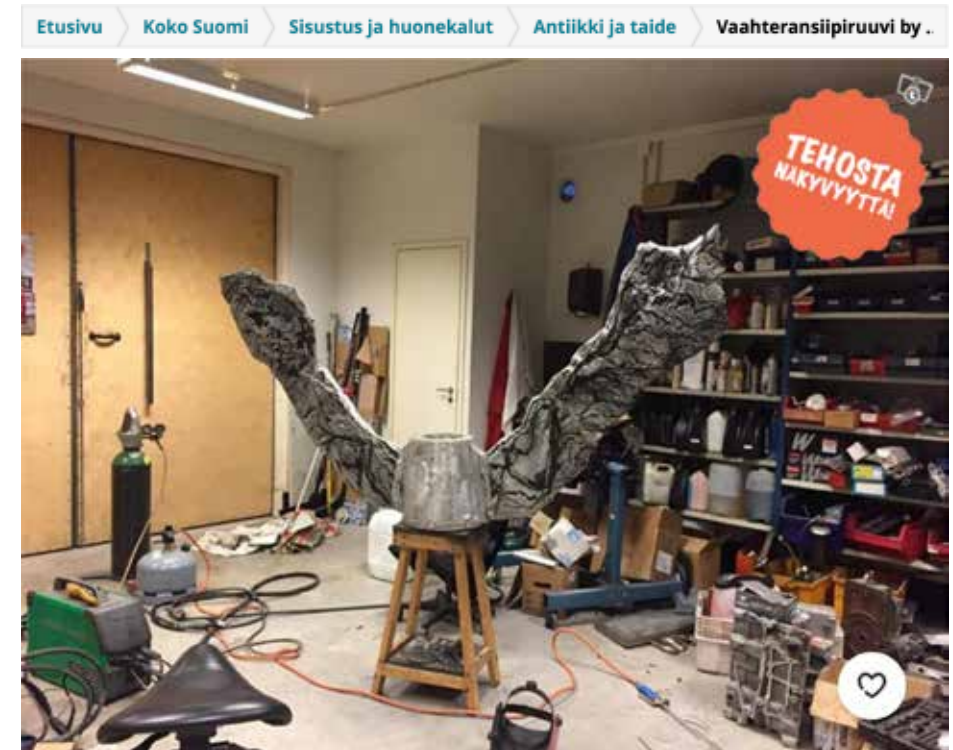
Ota yhteyttä ilmoittajaan jani

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
28 huhtikuuta 14:55

21

ISOT
KUVAT

Vaahteransiipiruuvi by Maija Fox

Maija Fox: A Maple Wing nut; greeting with chimneys and adjusting with the moment

Kiitän olosuhteita, aikaa ja paikkaa, M80-siipiruuvien olemassaolosta. Ruuvi löytyi Exhibition Laboratory -gallerian katolta. Se oli tervehtimässä savupiippuja, kattojen tunnusmerkkejä, jotka sekä hämärtävät sisä- ja ulkotilojen välistä kommunikaatiota että ovat niiden ruumiillistumia, sekä tuulen aikaansaamia mekaanisia prosesseja ja liikkeitä.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
22 huhtikuuta 15:31

22

[Etusivu](#) [Uusimaa](#) [Sisustus ja huonekalut](#) [Antiikki ja taide](#) [Ikkuna sydämessäni](#)

ISOT
KUVAT

Ikkuna sydämessäni

3 800 €

Tekniset tiedot: valokuva, pigmenttiviedos, mitat: 210 x 280 cm
Nimi: Ikkuna sydämessäni, 2021

Pelkistettyjä, hiljaisia, poeettisia, herkkiä, teatraalisia, abstrakteja ja leikkisiä valokuvateoksia Kuvan Kevät 2021 -näyttelyssä.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

 Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
26 huhtikuuta 10:52

23

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Palvelut](#) [Nurmikon leikkuu ja pihahommat](#)

ISOT
KUVAT

Nurmikon leikkuu ja pihahommat

15€

Hei,

Kaipaanko apua nurmikonleikkuussa, haravoimisessa, aidan maalaamisessa tai ylipäätään pihatöissä? Aika lailla mikä vaan onnistuu! Ota rohkeasti yhteyttä ja kerro mitä sulla on mielessä!

Ota yhteyttä ilmoittajaan Dario

 Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
27 huhtikuuta 17:32

24

Etusivu Uusimaa Sisustus ja huonekalut Antilikki ja taide Climbing a Memory

ISOT
KUVAT

Climbing a Memory

300 €

Teos on kokeellinen sotamuistomerkki, joka koostuu performansista, installaatiosta ja online-oppaasta. "Toisen maailmansodan jälkiä – kranaattien ja pommiin jättämiä arpia – voi yhä nähdä ympäri Helsinkiä. Ovatko ne jonkinlaisia kollektiivisen muistin arvomerkkejä? Historiaa ilman muistia on yhtä mahdotonta tulkita kuin sileää graniittiseinämää. Mistään ei löydy tarttumapintaa. Kiipeily edustaa tapaa ymmärtää. Olen taustaltani venäläinen, jolla on suomalaisia sukujuuria, ja siksi pohdin näiden maiden välisiä monimutkaisia suhteita hyvin henkilökohtaisella tasolla." -Pavel Rotts
www.climbingamemory.com

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
23 huhtikuuta 11:36

25

Etusivu Uusimaa Lemmikkieläimet Muut eläimet Rapuja

ISOT
KUVAT

Rapuja

19€

Chameleon crab(Metasesarma aubryi): 19e
Marble Batik crab(Metasesarma obesum): 19e

Vain Nouto

Ota yhteyttä ilmoittajaan zoe

Lähetä viesti

Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Vuokrataan
24 huhtikuuta 14:43

26

Etusivu > Koko Suomi > Metsätilat ja maatilat > Eräkämpä

Eräkämpä

Vuokrataan puuha paikka mielellään koko kesäksi. Jalasmökki ulkosauna huussi uimalampi. Sähkötön ja kantovesi lähdevesikaivo lähellä mökkiä. Mökissä nukkumapaikat 3-4 paikkaa kaasuhella kamina keittolevyllä maa jääkaappi aggregaatti. Hyvät ulkoilu ja marja/sienimaat ympärillä. Hinta mallia edullinen. Kolinportille 17km ja kolille 5km

Ota yhteyttä ilmoittajaan sami96

Lähetä viesti Näytä numero

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
28 huhtikuuta 11:00

27

Etusivu > Uusimaa > Sisustus ja huonekalut > Antiikki ja taide > Tempo Dulu

Tempo Dulu

3 000 €

Installaatio, joka koostuu pienistä objekteista, live-videosta ja -äänestä. Se on esillä hämähäytetyssä tilassa. Kävijä voi kohdata mitä vain haluamaansa kuvastoa astuessaan assosiaatioita kaikuvaan huoneeseen. Taiteilija: Arvid van der Rijt

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Myydään
29 huhtikuuta 21:55

28

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Hevoset ja hevosurheilu](#) [Hevoset ja ponit](#) [7v trakehner](#)

ISOT
KUVAT

6v trakehner

6 900€

6vuotias positiivisen energian omaava trakehner tamma etsii uutta kotia.
Säkäkorkeus 158cm heb Esteet 90cm
Oma kiva moottori, kevyet liikkeet ja hyvä työmotivaatio.
Kiltti hoitaessa, omapäisyyttä löytyy mutta luonne on perus palveleva.
Esteet ylittää kivalla tekniikalla ja hyvällä temmolla.
Kuljetus uuteen kotiin lisämaksusta onnistuu
Varusteet ostettavissa erikseen

Videoita whatsappilla

Ota yhteyttä ilmoittajaan Niina

[Lähetä viesti](#) [Näytä numero](#)

Ilmoitustyyppi:
Ilmoitus jätetty:

Uunit, hellat ja mikrot, Ostetaan
27 huhtikuuta 22:29

29

[Etusivu](#) [Koko Suomi](#) [Kodinkoneet](#) [Uunit, hellat ja mikrot](#) [Sähköhella. Voi olla rikkik..](#)

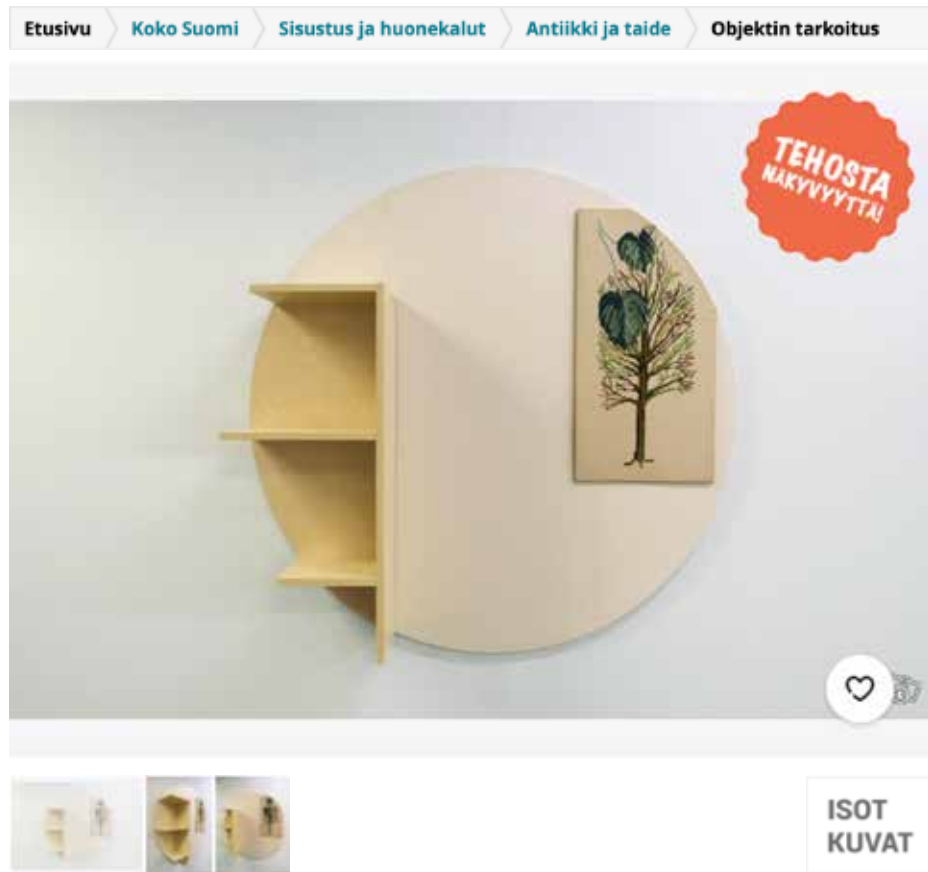

Sähköhella. Voi olla rikkikin

Noudetaan. 1e. Ei tarvi olla täysin ehjä

Ota yhteyttä ilmoittajaan sähköhella

[Lähetä viesti](#) [Näytä numero](#)

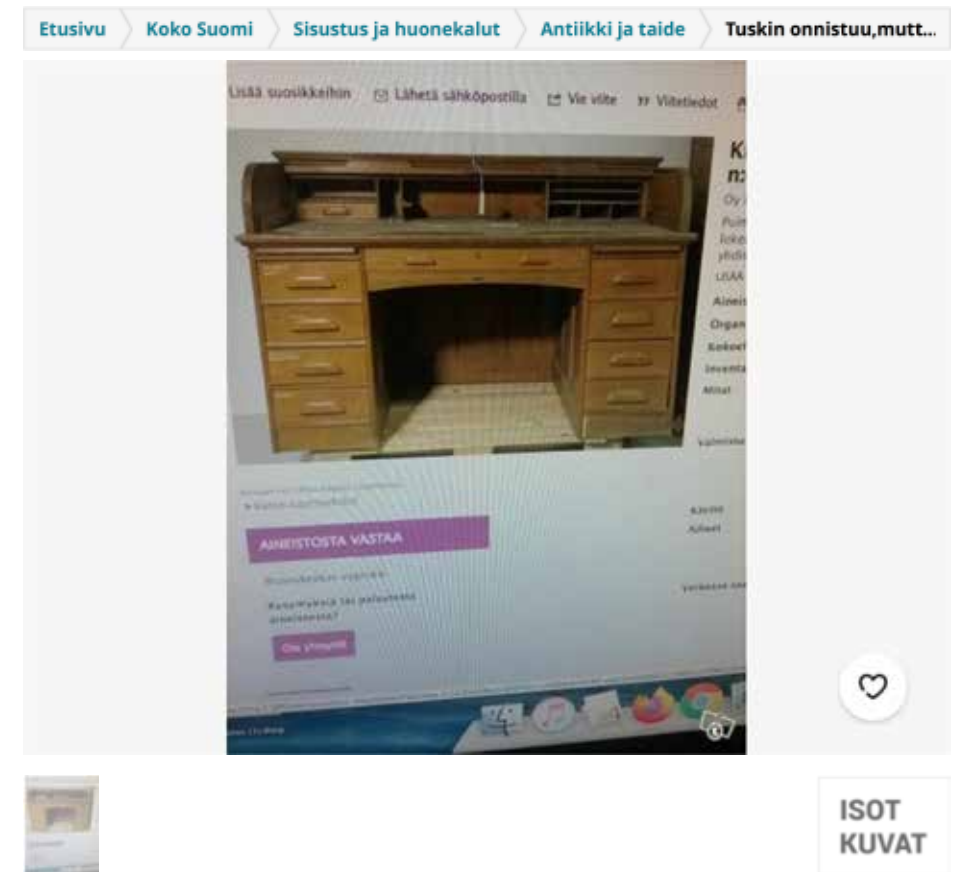

Objektin tarkoitus

Ei ehkä varsinainen teos, mutta esillä nykytaiteen kontekstissa. Sisältää viitteitä Yoko Onon ja Gordon Matta-Clarkin teoksiin. Se voidaan nähdä viritelmänä, yrityksenä saatella katsoja sisään teokseen, joka jakautuu installaatioon, lehdykkään ja netti-ilmoituksiin. Se on minimalismiin pyrkivä, kierrätysmateriaaleista tehty pala seinää. Sen taideteoksellinen autonomia on hiukan epäselvä, hinta tarkentuu autonomisen tilanteen vahvistuttua.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Kuvan Kevät

Lähetä viesti

Tuskin onnistuu, mutta yritetään

Billnäsin pöydän pitkän laatikon alla olevaa osaa kaivataan. Kuvasta näkyy, mistä on kyse. Pituus on 91 cm.

Ota yhteyttä ilmoittajaan Jukka

Lähetä viesti

Näytä numero

Ilmoitukset on koottu Tori.fi-sivustolta keväällä 2021.

Tori.fi on mainosmedia ja kuluttajien välinen kauppapaikka netissä. Se on osa globaalia Schibsted Media Groupia. Sivuston mukaan Torissa viihtyy ja käy kauppaa joka kuukausi yli 2,7 miljoonaa suomalaista

Kuvan Kevät on Taideyliopiston Kuvataideakatemia järjestämä vuotuinen lopputyönäyttely, johon osallistuu kuvataiteen maisteriksi valmistuvia taiteilijoita Kuvataideakatemia koulutushjelmista. Vuonna 2021 siihen osallistuu 46 taiteilijaa.

Tämän teoksen yhteydessä mainitut teokset ovat nähtävillä sen läheisyydessä, osana laajaa Kuvan Kevät -näyttelyä..

www.anneroininen.com

